

128-649591

2525 0

9.2

0.1

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริม
เนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

อัญชลี จิตต์โสภา

- 5 ๒๕. ๒๕๓๗

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน ๒๕๓๖

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

188045

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

อัจฉรา สุขารมณ์ กรรมการ
(รศ.อัจฉรา สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ประธาน
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

อัจฉรา สุขารมณ์ กรรมการ
(รศ.อัจฉรา สุขารมณ์)

บังอร พานทอง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.บังอร พานทอง)

บัณฑิตวิทยาลัย อนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมพร บัวทอง คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 17 เดือน กันยายน พ.ศ. 2536

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาในการให้คำปรึกษา และคำแนะนำจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ และ
อาจารย์ ดร.บึงอร พานทอง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็น
อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณอาจารย์อภิรม เพิ่มพูน อาจารย์ทัศนีย์ ดีไชยเศรษฐ อาจารย์สนองศรี
รุดติษฐ์ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อาจารย์พิชิต ฤทธิจรรณู หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา Miss Ruth Bailey และ Mr. Tim Marr แห่ง The British
Council ที่กรุณาตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือสำหรับการทวิวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
ราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการทดลอง
หาคณภาพเครื่องมือ และการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยดี

ขอขอบคุณพี่ ๆ ทุกคนในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเฉพาะอาจารย์ณลินรัตน์ วงษ์สุวรรณ ที่ช่วยเหลือ
และสนับสนุนในทุก ๆ ด้านด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์สินชัย จันทร์เสม โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย ซึ่งเป็นผู้ให้
กำลังใจ ตลอดจนให้คำปรึกษาและช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จนทำให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จลงได้

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ดวงวิญญาณของมารดา
ผู้ล่วงลับ

อัญชลี จิตต์โสภา

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วย

- ทนอุดหนุนการศึกษา "สิรินธร"
- ทนอุดหนุนการวิจัย "ทงบประมาณแผ่นดิน"

ผู้วิจัยขอกราบสักในพระมหากรุณาธิคุณ

และขอขอบพระคุณผู้เกี่ยวข้องมา ณ โอกาสนี้

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ค่านิยมศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบชี้แนะ	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวัฒนธรรม	26
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตั้งใจเรียน	37
	สมมติฐานของการวิจัย	42
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	43
	ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	43
	เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	44
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	44
	แบบแผนและวิธีดำเนินการทดลอง	51
	การวิเคราะห์ข้อมูล	52
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53

4	การวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	การวิเคราะห์ข้อมูล	57
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	61
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	61
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	62
	วิธีดำเนินการทดลอง	63
	การวิเคราะห์ข้อมูล	63
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	64
	อภิปรายผล	64
	ข้อเสนอแนะ	68
	บรรณานุกรม	70
	ภาคผนวก	79
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	163

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแผนการทดลองแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design	51
2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	58
3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนภายใน กลุ่มทดลองและภายในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	59
4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม	60
5 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	145
6 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่าง การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	146
7 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่าง การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	147
8 แสดงความถี่ของพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	148

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญของนานประเทศ ทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศขึ้นในประเทศไทย โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถ ให้มีทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่าน เขียน สำหรับใช้ในการสื่อสาร แสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงขึ้นไป รวมทั้งให้วัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษา เพื่อให้ เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2534 : 14) เช่นเดียวกับพินอคเซียโรที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการสอนภาษาต่างประเทศ นอกจากจะมุ่งให้ ผู้เรียนได้รับความรู้ในด้านเนื้อหาทางภาษาโดยตรง คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนแล้ว ต้องมุ่งให้ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่าง กัน (Finocchiaro and Bonomo. 1973 : 7)

แต่ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษมีบทบาทเป็นภาษาต่างประเทศ โอกาสที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ ครอบคลุมทักษะในชีวิตประจำวันจึงมีน้อย (รัตน สุกจตุรัส. 2534 : 1) หากเปรียบเทียบ ความสำคัญของภาษาทั้ง 4 ทักษะแล้วนับว่าการอ่านสำคัญกว่าทักษะอื่นใด (Paulston and Bruder. 1976 : 157) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของวอร์ดที่ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดของ ผู้เรียน (Ward. 1980 : 2) เพราะการอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข่าวสาร ความบันเทิง ช่วยให้มีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถอ่านหนังสือ ตีความ ข้อความ หรือเรื่องราวที่เป็นภาษาอังกฤษได้ ย่อมได้เปรียบผู้ที่ไม่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะในชีวิตประจำวันคนไทยมีโอกาสได้พบข้อความหรือเรื่องราวที่เป็นภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เช่น ป้ายโฆษณา สลากสินค้าที่แสดงแหล่งผลิต และวิธีใช้ (พัชรี ถาวรพยัคฆ์. 2534 : 41) อันจะเป็นผลให้ผู้อ่านได้พัฒนาความรู้ลึกซึ้งนึกคิดให้ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นทักษะหนึ่งที่ยังคงมีอยู่ได้ ตลอดชีวิต (Pett. 1982 : 17)

แสดงให้เห็นว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษา และการดำรงชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการสอนอ่าน รวมทั้งหาเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมการสอน เพื่อให้นักเรียนไทยประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษายังไม่ได้ผลเท่าที่ควร (สมเชาวน์ ชาคินอุดม. 2526 : 55 - 56) ทั้งนี้ที่นักเรียนไทยได้เรียนภาษาอังกฤษติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายปี แต่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องไม่ได้ อันอาจจะเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ แต่เมื่อพิจารณาแล้ว ปัญหาสำคัญที่สุดที่ต้องหาทางแก้ไขก่อนอื่นคือ วิธีการสอนของครู (รัตนา ศุภจตุรัส. 2534 : 3) ครูไม่เตรียมการสอน ไม่จัดกิจกรรมประกอบการสอน ไม่เห็นด้วยกับการให้ความสำคัญต่อการสอนหัวข้อวัฒนธรรม (เดือนตา ไม้งันทน์. 2529 : 115 - 116) ครูส่วนใหญ่ยึดหนังสือเรียนเป็นหลักในการสอน ใช้วิธีสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีโอกาสแสดงกิจกรรมน้อย (ประสิทธิ์ นรศาสวัต. 2526 : 83) ครูใช้วิธีอ่านให้นักเรียนฟังแล้วอธิบายคำศัพท์ และโครงสร้างที่ยากไปเรื่อย ๆ จนจบ จากนั้นจึงถามคำถามให้นักเรียนตอบ ซึ่งเป็นสภาพการเรียนที่น่าเบื่อหน่าย (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. 2528 : 318) บรรยากาศห้องเรียน沉闷ไม่มีการจัดแต่งห้องเรียนให้เกิดความสวยงาม ไม่เข้าใจให้เกิดการเรียนรู้ และไม่มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ร่วมเท่าที่ควร (สุรินทร์ ยอดคำแปง. 2531 : 47) สอดคล้องกับคำกล่าวของฮอว์เลย์ (Hawley and Hawley. 1972 : 125) ว่าการเรียนรู้ย่อมไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในบรรยากาศที่จำเจเข้มงวดกดดัน และไร้ชีวิตชีวา แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนภาษานอกจากจะต้องอาศัยวิธีสอนที่ดีแล้ว ยังต้องมีบรรยากาศที่ดีด้วย ถ้าขาดบรรยากาศที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจหรือสบายใจแล้วการเรียนการสอนในครั้งนั้น ๆ ก็ย่อมจะล้มเหลว (ทฤ เตียวิรัตนกุล. 2526 : 93)

นอกจากปัญหาวิธีการสอนอ่านของครูน่าเบื่อหน่ายแล้ว การที่นักเรียนไม่เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาก็มีส่วนทำให้การอ่านไม่ประสบความสำเร็จด้วยเช่นกัน เนื่องจากความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ดังนั้นสาเหตุ

หนึ่งที่นักเรียนไทยตอบคำถามภาษาอังกฤษผิด เป็นเพราะนักเรียนบางส่วนยึดความรู้ และประสบการณ์เดิมในวัฒนธรรมไทยเป็นเกณฑ์ (พินดา สุนทรวิภาต. 2533 : 66) ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงควรตระหนักว่า การสอนภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน จำเป็นต้องมีการสอนแทรกการสอนวัฒนธรรมไปด้วยทุกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวน และบริบทภาษาต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 97) เช่นเดียวกับวิดโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 174) ที่กล่าวว่าการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งจะไม่บรรลุเป้าหมายเลยถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายนั้น ๆ

จากปัญหาดังกล่าว เหล่านี้ นักการศึกษา และนักวิจัยหลายท่านได้พยายามหาวิธีการสอนเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งมีวิธีหนึ่งที่น่าสนใจคือ วิธีการสอนแบบซันแน (Suggestopedia) ของดร.จอร์จิ โลซานอฟ (Dr. Goergi Lozanov) จิตแพทย์ชาวบัลแกเรีย การสอนวิธีนี้เน้นการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน โดยไม่ให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเครียดในการเรียน มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความรู้สึกอบอุ่นคล้ายกับอยู่ในบ้าน ประกอบกับการสอนวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษสอดแทรกไปด้วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องลึกซึ้ง และมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบว่า การสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนแบบซันแนที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครูจะทำให้ความเข้าใจในการอ่าน และพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ อันจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม และวิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบซันแนที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

2. เพื่อศึกษาพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการสอนตามคู่มือครู ก่อน และหลังการทดลอง

3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการเลือกวิธีการสอน การจัดสภาพ และบรรยากาศของห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมเสริมการอ่านเพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ การแก้ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษ และการสร้างพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกเรียนวิชาอ่านอังกฤษ เบื้องต้น 1 (อ 031) โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวนประมาณ 160 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกเรียนวิชาอ่านอังกฤษ เบื้องต้น 1 (อ 031) โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ได้มาจากการจับสลากกลุ่มประชากร จำนวน 4 กลุ่ม เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จากนั้นจึงจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 12 คาบ
4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยคัดเลือกบทอ่านจากแบบเรียน วารสาร และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 6 เรื่อง โดยมีวิธีการคัดเลือกบทอ่าน ดังนี้

4.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ (อ 013) วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1 (อ 031) และวิชาเสริมทักษะ (อ 023) เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกบทอ่าน

4.2 คัดเลือกเนื้อเรื่อง โดยพิจารณาความยากง่ายของคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.3 นำบทอ่านที่คัดเลือกไว้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของบทอ่านกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน

5. ตัวแปรที่จะศึกษา แยกได้ดังนี้คือ

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 2 วิธี คือ

5.1.1 วิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม

5.1.2 วิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 พฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบชี้แนะ หมายถึง การสอนอ่านที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในขณะที่อ่านอย่างเต็มที่ อย่างมีสมาธิ และปราศจากความเครียด โดยเน้นที่การจัดสภาพห้องเรียนให้สวยงาม คือ ให้มีบรรยากาศเหมือนห้องนั่งเล่น เหมือนบ้าน หรือเหมือนบรรยากาศของเนื้อหาที่กำลังเรียนโดยใช้รูปภาพ และของจริงตกแต่ง รวมทั้งให้นักเรียนฝึกสมาธิระหว่างการเรียน ตลอดจนใช้เสียงดนตรีประเภทโลว์ลิคประกอบเพื่อลดความเครียด โดยยึดหลักสำคัญ 3 ประการ คือ ความสนุกสนานและสะดวกสบาย การเรียนภาษาแบบไม่รู้ตัว และการมีปฏิสัมพันธ์

1.1 ความสนุกสนานและสะดวกสบาย หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรม และการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้สวยงามให้นักเรียนรู้สึกสบาย สามารถจัดที่นั่งเป็นครึ่งวงกลมหรือนั่งกับพื้นได้ ภายใต้บรรยากาศห้องเรียนที่มีสีสัน มีสภาพคล้ายเนื้อหาที่กำลังเรียน

1.2 การเรียนภาษาแบบไม่รู้ตัว หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนใช้ภาษาด้วยความสบายใจในการสื่อความหมายตามธรรมชาติโดยอัตโนมัติ โดยมีต้องพะวงกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

1.3 การมีปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง มีการทำกิจกรรมร่วมกันในการสนทนา อภิปราย และแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งช่วยให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

2. การสอนอ่านภาษาอังกฤษที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม หมายถึง การสอนอ่านที่มีการเสริมการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนให้ผู้เรียนได้ทราบก่อน หลัง หรือระหว่างการเรียนตามความเหมาะสม โดยใช้การบรรยายโดยครูหรือวิทยากร การให้ดูสไลด์ วิดีโอ รูปภาพ รูปจำลอง ของจริง หรือการแสดงบทบาทสมมติทั้งนี้ยึดหลักการ และเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาเพื่อใช้สอนวัฒนธรรมควบคู่กับการสอนภาษาของสัทธา อักขานเคราะห์ (2532 : 34 - 35) และบรูคส์ (Brooks. 1964 : 90 - 95) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีขอบข่ายหัวข้อทางวัฒนธรรมดังนี้

2.1 ประเพณีและการเฉลิมฉลองในโอกาสต่าง ๆ

2.2 อาหารมือต่าง ๆ และมารยาทในการรับประทานอาหาร

2.3 การซื้อของและลักษณะของร้านค้า

2.4 สัตว์เลี้ยง และบทบาทของสัตว์เลี้ยงภายในบ้าน

2.5 ค่านิยมของครอบครัวและที่อยู่อาศัย

2.6 การใช้เวลาว่าง

3. การสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม หมายถึง การสอนอ่านที่ยึดหลักการว่า ให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีสมาธิ อย่างปราศจากความเครียด เรียนอย่างสนุกสนานในบรรยากาศที่สะดวกสบายสวยงาม และเรียนอย่างมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ โดยมีการตกแต่งห้องเรียนให้มีสีสันสวยงามเหมือนห้องนั่งเล่น เหมือนบ้านหรือเหมือนบรรยากาศของเนื้อหาที่กำลังเรียน ฝึกให้นักเรียนมีสมาธิก่อนหรือระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน มีการใช้เสียงดนตรีประเภทโลว์มีวส์ และฝึกผ่อนคลายความเครียด

ทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งเสริมกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมเพิ่มเติม โดยใช้รูปภาพ ฟังเพลง คู่มือวีดีโอ ฟังบรรยายจากครูหรือวิทยากร หรือทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดลำดับขั้นการสอนของแบนครอฟท์ (Bancroft, 1978 : 172) และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 98 - 101) โดยมีลำดับขั้นการสอนดังนี้

3.1 ขั้นปฐมนิเทศ ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไปแล้วหรือเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่กำลังจะเรียน โดยใช้บรรยากาศของห้องเรียนที่ครูตกแต่งไว้เป็นสื่อ

3.2 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่ นักเรียนฟังบทเรียนใหม่จากเทปเสียงเจ้าของภาษา หรือจากครู พร้อมกับอ่านตามในใจ จากนั้นครูเปิดเพลงบรรเลงเบา ๆ ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน เป็นกลุ่มเกี่ยวกับความหมายของเนื้อเรื่อง คำศัพท์และสำนวน โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติม และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปบทเรียน หลังจากนั้นครูจัดกิจกรรมเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโดยใช้การบรรยายประกอบกับใช้สื่อรูปภาพหรือของจริงหรือวีดีโอ หรือสไลด์ หรือการเชิญวิทยากรมาบรรยายเพิ่มเติม

3.3 ขั้นเสริมความจำ

3.3.1 ฝึกให้นักเรียนใช้สมาธิ หายใจเข้าออกลึก ๆ ประมาณ 3 นาที

3.3.2 นักเรียนฟังเนื้อเรื่องจากครูอีกครั้งหนึ่งพร้อม ๆ กับจินตนาการไปตามเนื้อเรื่อง

3.3.3 นักเรียนฟังเพลงบรรเลงเบา ๆ และเปลี่ยนอิริยาบถได้ตามต้องการ

3.3.4 ให้ผู้เรียนผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายและจิตใจ โดยการเล่นเกมนิพนธ์หรือแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องบางตอน โดยใช้คำพูด สำนวน จากเนื้อเรื่องและจากความรู้ทางวัฒนธรรมที่เรียนไปแล้ว

3.4 ขั้นประเมินผล ใช้การซักถาม และอภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยผู้สอนจะให้คำถามนำ และจะให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่ผู้เรียนทำถูกต้อง หากทำผิดครูจะใช้การแก้ไขแบบไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกกลัวหรือวิตกกังวล โดยไม่ใช้การตำหนิแต่พูดคำตอบที่ถูกต้องพร้อมอธิบายเหตุผล

4. การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามคู่มือครู หมายถึง การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามคำแนะนำของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีลำดับขั้นการสอนสรุปได้ดังนี้

4.1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายก่อนที่จะเรียน

4.2 ครูสอนศัพท์ สำนวน และโครงสร้างที่ครูคิดว่ายากแก่นักเรียน

4.3 ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังครึ่งหนึ่ง แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น

4.4 นักเรียนอ่านบทอ่านในใจ และตอบคำถาม รวมทั้งทำกิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

5. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวน จับใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน แปลความ ตีความ ขยายความ รวมทั้งความสามารถในการนำคำศัพท์ สำนวนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนของนักเรียนในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์รายวิชา และนำไปหาคุณภาพแล้ว

6. พฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนแสดงความพึงพอใจสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน ทำงานที่ครูมอบหมาย และร่วมกิจกรรมที่กำหนดให้ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

6.1 นักเรียนตั้งใจฟังคำสั่งของครู

6.2 นักเรียนยกมือตอบคำถามของครู

6.3 นักเรียนทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทันทีที่ครูสั่ง

6.4 นักเรียนส่งการบ้านครบและทันตามกำหนด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยแยกกล่าวตามหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการอ่าน
 - 1.4 ความสำคัญของการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบชี้แนะ
 - 2.1 ความหมายของการสอนแบบชี้แนะ
 - 2.2 ที่มาของการสอนแบบชี้แนะ
 - 2.3 หลักสำคัญของการสอนแบบชี้แนะ
 - 2.4 การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะ
 - 2.5 ประโยชน์ของวิธีการสอนแบบชี้แนะ
 - 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบชี้แนะ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวัฒนธรรม
 - 3.1 ความหมายของวัฒนธรรม
 - 3.2 ประโยชน์ ความสำคัญ และองค์ประกอบของการสอนวัฒนธรรม
 - 3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนวัฒนธรรม
 - 3.4 งานวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมกับการสอนภาษาอังกฤษ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตั้งใจเรียน
 - 4.1 ความหมายของพฤติกรรมตั้งใจเรียน
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตั้งใจเรียน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต

5.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการสังเกต

5.2 หลักในการสังเกตพฤติกรรม

เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน การอ่านเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อน เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกาย และสภาพสังคม ด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์จึงได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

มานิต บุญประเสริฐ (2526 : 9) ให้ความหมายว่า การอ่านคือ การสื่อความระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีข้อความ เป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือ การค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ความสามารถทางด้านภาษา เป็นต้น

กาญจนา ศรีภักทวิทย์ (2533 : 14) ได้สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายประการในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดเจตนา

คูเปอร์ (Cooper. 1988 : 3) ให้คำจำกัดความของคำว่า การอ่านคือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน เพื่อให้ได้ความหมายและจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วยในการสร้างความหมายด้วย

วิตไรว์สัน (Widdowson. 1979 : 174) กล่าวว่า การอ่านคือ การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนพยายามจะถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ ไปยังผู้อ่านซึ่งผู้อ่านพยายามจะรับรู้ด้วยการใช้ความสามารถของตนในการถอดข้อความจากตัวอักษรเป็นความหมาย

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการที่สลับซับซ้อน และมีองค์ประกอบหลายอย่าง คือผู้อ่านจะต้องถ่ายทอดสัญลักษณ์หรือ ตัวอักษรออกมาเป็นเสียงเมื่ออ่านออกเสียง ขณะเดียวกันก็พยายามเข้าใจความหมายของ เนื้อเรื่องที่อ่าน และต้องใช้ความคิดพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดเข้ารวมกับความหมายที่ผู้อ่าน มีอยู่แล้ว และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งนี้การที่บุคคลจะอ่านได้เข้าใจนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถ ทางภาษา ซึ่งได้แก่คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ความสามารถในการคิด ประสบการณ์เดิม และ ระดับสติปัญญาของผู้อ่านเป็นสำคัญ

2. ความเข้าใจในการอ่าน สำหรับความเข้าใจในการอ่านนั้น ชวาล แพร์ตกุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นความสามารถในการผสมผสาน และขยายความรู้ ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งแสดงออกโดยการแปลความ (Translation) ตีความ (Interpretation) และขยายความ (Extrapolation) สำหรับการแปลความนั้น คือ ความสามารถในการแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยการแปลตาม ลักษณะ และนัยของเรื่องราวอย่างถูกต้อง ส่วนการตีความคือ ความสามารถในการจับ ความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนในการขยายความหมาย และนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสิ่งที่ ผู้เขียนเขียนให้อ่านได้

ถนอมวงศ์ ส้ายอดมรรคผล (2528 : 181 - 183) กล่าวว่า ความเข้าใจ ในการอ่านหรือการอ่านอย่างเข้าใจ คือ ความสามารถดังต่อไปนี้

1. เข้าใจเนื้อหาตามตัวอักษร
2. เข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งแห่งนัย
3. สามารถสร้างแนวคิดหรือความคิดรวบยอด
4. เกิดความคิดใหม่ หรือปรับความคิดที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์
5. ประเมินค่าของสิ่งที่อ่านได้
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

ในทำนองเดียวกัน เชฟเพอร์ค (Shepherd. 1973 : 79) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิดคิดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจภาษาของผู้เขียน และตีความให้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถในการแปลความหมายของสิ่งที่อ่าน ภูมิความสัมพันธ์ของรายละเอียดในเรื่อง ตลอดจนสามารถขยายความหมายของเรื่องได้

3. องค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1976 : 235) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่า ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

เพียร์สัน และจอห์นสัน (Pearson and Johnson. 1979 : 9) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่
 - 1.1 ความรู้ด้านภาษา คือ เสียง โครงสร้าง ศัพท์
 - 1.2 ความสนใจ
 - 1.3 แรงจูงใจ
 - 1.4 ความสามารถในการอ่านโดยสามารถจับใจความสิ่งที่อ่านได้
2. ปัจจัยภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่
 - 2.1 ลักษณะของสิ่งที่อ่าน เช่น ความยากง่ายของคำศัพท์ ประโยค และ

โครงสร้าง

2.2 สิ่งแวดล้อมของผู้อ่าน เช่น บ้าน โรงเรียน รวมทั้งองค์ประกอบที่ควรกระทำก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อยู่ในเนื้อเรื่อง

ทรงพร อิศโรธกุล (2529 : 36 - 50) ได้จำแนกองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบการอ่านเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวหนังสือ คำศัพท์ โครงสร้าง เนื้อหา
2. องค์ประกอบที่เป็นการกระทำของผู้อ่าน ได้แก่ การตั้งข้อสมมุติฐาน การคาดการณ์ การปรับความรู้เดิมกับข้อความที่อ่านเข้าด้วยกัน
3. องค์ประกอบเกี่ยวกับสภาพจิตใจ และอารมณ์ของผู้อ่าน ได้แก่ ความน่าสนใจของสิ่งที่อ่าน และความพร้อมด้านอารมณ์ เป็นต้น

แสดงให้เห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญคือ ความพร้อมของผู้อ่าน สิ่งที่อ่าน และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการอ่าน ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนอ่านจึงต้องปรับองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ให้เอื้อต่อการอ่านของนักเรียน อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจที่ถูกต้องลึกซึ้ง

4. ความสำคัญของการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับมนุษย์ นักการศึกษาจึงพยายามหาวิธีการส่งเสริมการอ่าน หาเทคนิคการสอนอ่าน และสรุปความสำคัญของการอ่านไว้คือ

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 14 - 15) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญ

3 ประการ คือ

1. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม คือ การอ่านจะช่วยให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงทันกับความเร็วก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อให้บุคคลมีความสามารถช่วยตนเองรวมทั้งผู้อื่นได้
2. ด้านของความเป็นชาติที่มีอารยธรรม คือ ถ้าประชาชนของประเทศใดมีความสนใจในการอ่าน และมีเปอร์เซ็นต์การอ่านออกสูง แสดงว่าพลเมืองของประเทศนั้นมีอารยธรรมสูง
3. ด้านการดำรงชีวิต เพราะการอ่านเป็นการสร้างประสบการณ์พื้นฐาน ทั้งยังเป็นการเตรียมตัวเพื่ออาชีพด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อบุคคลผู้อ่าน ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ ความเพลิดเพลิน มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นจึงสมควรส่งเสริมการอ่านให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบซีแนะ

1. ความหมายของการสอนแบบซีแนะ มีผู้ให้ความหมายของการสอนแบบซีแนะไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 91) กล่าวว่า การสอนแบบซีแนะหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การสอนแบบชักชวน เป็นการสอนที่ผู้สอนจัดบรรยากาศห้องเรียนให้สวยงาม น่าสนใจโดยใช้แสงไฟ เสียงเพลง และภาพประกอบช่วยส่งเสริมบรรยากาศ เพื่อให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเครียด

ทิพา เทพอักษรพงศ์ (2528 : 60) กล่าวว่า การสอนแบบซีแนะเป็นการสอนที่ใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช่คำพูด เช่น น้ำเสียงดนตรี กริยาอาการเป็นหลักของการติดต่อสื่อสารให้นักเรียนได้เรียนในสถานการณ์หลาย ๆ แบบ เช่น การจัดห้องเรียนแบบห้องนั่งเล่น ซึ่งเป็นการจัดห้องเรียนให้สวยงามสามารถเคลื่อนย้ายโต๊ะหรือเก้าอี้ให้เป็นแบบต่าง ๆ ได้

เทพิน นิละภมร (2526 : 295) กล่าวว่า การสอนแบบซีแนะคือ การสอนที่ทำให้นักเรียนรู้สึกสบายสนุกสนาน นึกถึงเหตุการณ์ที่ประทับใจ และต้องการที่จะนึกถึงจากสิ่งพูดน่าของบทเรียน จัดบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความสะดวกสบาย มีเก้าอี้ทำแขนขุ่นวมหรือเก้าอี้ที่นั่งอย่างสบาย ๆ หรือจะให้นักเรียนนั่งกับพื้นของห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พักผ่อนไม่ต้องเคร่งเครียด ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเอง และเปิดเพลงประเภทโลที่มิวสิคเบา ๆ

จากความหมายของการสอนแบบซีแนะดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า การสอนอ่านแบบซีแนะเป็นวิธีสอนที่ทำให้นักเรียนได้เรียนอย่างสนุก สบาย ในบรรยากาศของห้องเรียนที่สวยงาม มีการใช้กระดาษสี และรูปภาพตกแต่งห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจ ตลอดจนใช้น้ำเสียงดนตรีกริยาอาการบนใบหน้าครู เพื่อให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียด รวมทั้งสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

2. ที่มาของการสอนแบบซีแนะ การสอนแบบซีแนะเป็นวิธีการสอนที่จอร์จิ โลซานอฟ (Georgi Lozanov) จิตแพทย์ชาวบัลแกเรียได้พัฒนาขึ้น โดยมีพื้นฐานมาจากการรักษาที่เรียกว่า จิตบำบัด (Psycho Therapy) ให้แก่คนไข้ ในการบำบัดโรคจิตนี้โลซานอฟใช้วิธี

กระตุ้นให้คนใช้ระลึกถึงประสบการณ์เดิมในวัยต่าง ๆ ด้วยการสะกดจิต ช่วยให้คนไขลดความเครียดของจิตใจ และลดความเจ็บปวดของร่างกาย เมื่อพบว่าการรักษาแบบจิตบำบัดช่วยให้คนไข้มีอาการดีขึ้น ประกอบกับการที่ได้เห็นความสามารถของนักกฎหมายที่ฝึกสมาธิแบบโยคะเป็นประจำมีความสามารถในการจำเป็นอย่างดี โลซานอฟจึงปรับปรุงการรักษาแบบจิตบำบัด และวิธีการฝึกสมาธิแบบโยคะขึ้นใช้ในการสอนภาษาโดยเรียกว่า การสอนแบบซึ้นแนะ (Suggestopedia หรือ Suggestology) (Gordon and Breach. 1979 : 258) เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ใด ๆ ก็ตามย่อมไม่มีความหมายถ้าผู้เรียนไม่สามารถจำสิ่งที่เรียนใหม่ได้ (Brancroft. 1976 : 3 - 4) ดังนั้นผู้เรียนควรจะต้องเรียนอย่างปราศจากความเครียดโดยอยู่ในบรรยากาศที่ช่วยให้เด็กเรียนผ่อนคลายความเครียด และให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น นั่งเก้าอี้สบาย ๆ เปิดเพลงเบา ๆ ในขณะที่ผู้สอนเสนอบทเรียนใหม่

การสอนแบบซึ้นแนะถือว่า จุดเริ่มต้นในการเรียนรู้อยู่ที่ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาที่เรียน และสิ่งแวดล้อมที่ให้ความเพลิดเพลินมีสิ่งกระตุ้นและจูงใจนักเรียน เช่น จัดเนื้อหาที่ให้ความรู้สึกในด้านบวกครูจัดบทเรียนใหม่ให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาในชั้นเรียนได้มากขึ้น (Gold. 1985 : 26) ครูซักถามปัญหาให้นักเรียนทั้งชั้นเพื่อให้นักเรียนร่วมมือกันแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้คำตอบ เด็กจะมีความรู้สึกสนุกได้ใช้ความคิด และมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Stevick. 1976 : 242)

โลซานอฟได้ทำการศึกษาค้นคว้าและทดลองวิธีการสอนแบบซึ้นแนะเมื่อปี ค.ศ.1965 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 75 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่พูดภาษาบัลกาเรียเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาอังกฤษหรือทั้งสองภาษาเป็นภาษาที่สอง โลซานอฟได้ทำการทดลองโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มควบคุมจำนวน 3 กลุ่ม รวม 6 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีการสอนแบบซึ้นแนะ ส่วนกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีการสอนแบบดั้งเดิม (Conventional Method) ในการสอนนั้น โลซานอฟได้ควบคุมตัวแปรที่อาจจะเกิดขึ้นกับครูผู้สอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของบุคลิกภาพของผู้สอน โดยให้ผู้สอนแต่ละคนสอนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่เรียนภาษาตามหลักสูตรภาคค่ำ นักเรียนไม่มีเวลา และโอกาสที่จะศึกษานอกห้องเรียนตลอดช่วงระยะเวลา

ที่ทำการทดลอง 20 วัน เนื่องจากนักศึกษาทุกคนต่างมีการผูกพันอยู่กับงานประจำ โลซานอฟพยายามที่จะไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกตัวว่ามีการทดลอง และไม่อธิบายธรรมชาติของการทดลองให้ผู้เรียนทราบขณะที่ทำการทดลอง ในการทดลองนั้นให้นักเรียนในกลุ่มทดลองนั่งเก้าอี้มีเท้าแขนบุวม (Armchairs) ในห้องเรียนที่ปูพรมหนา และตกแต่งอย่างสวยงาม ใช้ขั้นตอนการสอนซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (Bancroft. 1978 : 167)

1. การจัดสภาพห้องเรียนตามหลักจิตวิทยา โดยให้มีแสงสว่าง ไม่มาก มีครูสอนภาษาที่ได้รับการฝึกมาเป็นพิเศษในเรื่องของการใช้ท่าทาง บุคลิกในการแนะนำภาษาที่ต้องการสอน เช่น ใช้ท่าทางแสดงออกตามบทบาท การใช้ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เป็นต้น

2. การแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยมีจำนวนนักเรียนกลุ่มละ 12 คน จัดที่นั่งให้เป็นรูปวงกลมโดยมีครูนั่งอยู่ในวงกลมนั้นด้วย

3. การกำหนดระยะเวลาเรียนโดยใช้สัปดาห์ละ 6 วัน ๆ ละ 4 ชั่วโมง

4. การแบ่งลำดับขั้นการสอนออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนบทเรียนเดิม โดยใช้การสนทนา เกม การเขียนโครงเรื่องคร่าว ๆ และการแสดงบทบาทสมมติ โลซานอฟ และผู้ร่วมงานไม่เห็นด้วยกับการฝึกไวยากรณ์ที่เข้มงวด และฝึกการแทนที่ประโยค แม้ว่าแบบฝึกหัดเหล่านี้จะเป็นแบบฝึกหัดที่นักเรียนเคยฝึกและได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องแล้ว แต่การมีครูที่กระฉับกระเฉง และมีความสามารถก็จะกระตุ้นนักเรียนให้ตอบสนองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี

ขั้นที่ 2 การเสนอบทเรียนใหม่ ใช้เนื้อหาที่ตั้งอยู่บนสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ ๆ ตัวน่าสนใจสำหรับนักเรียน และสามารถที่จะเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจำ และจูงใจให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการสื่อสารกัน เป็นการพักกะทางภาษามาใช้

ขั้นที่ 3 การเสริมแรงหรือเสริมความจำบทเรียนใหม่ โดยให้เป็นไปแบบไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกตัว (Unconscious Learning) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

3.1 การให้นักเรียนนั่งสมาธิ (Outer Concentration) ในตอนนี้ นักเรียนจะเป็นผู้กระทำเองโดยนักเรียนจะฟังครูอ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งแบ่งเป็นช่วง ๆ ละ 3 บรรทัด ครูจะอ่านด้วยน้ำเสียงเน้นหนัก ปานกลาง และแผ่วเบา ซึ่งการออกเสียง 3 ระดับนี้เพื่อไม่ให้ นักเรียนง่วงนอน ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียน และฝึกการหายใจเข้าออกเป็นจังหวะพร้อมทั้งผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกายทุกส่วน นักเรียนจะหายใจลึก และเป็นจังหวะพร้อมกัน ซึ่งเป็นการหายใจแบบโยคะที่เรียกว่า หายใจแบบนับแปด หมายถึง หายใจเข้า 2 วินาที หยุด หายใจ 4 วินาที แล้วจึงหายใจออก 2 วินาที การอ่านบทเรียนใหม่ของครู และการหายใจแบบ โยคะที่นักเรียนฝึกจะเป็นจังหวะสอดคล้องกันคือ ครูจะแปลเป็นภาษาแม่ 2 วินาที อ่านประโยค 4 วินาที และหยุด 2 วินาที ซึ่งในขณะที่ครูอ่านเนื้อหาเป็นช่วง และเป็นจังหวะนั้นนักเรียนจะหยุด หายใจเป็นเวลา 4 วินาที ตามองดูเนื้อหา และพูดวลีหรือประโยคตามในใจ ประโยชน์ของการหยุดหายใจในช่วงเวลา 4 วินาทีนี้ คือ ทำให้จำคำศัพท์ได้มากขึ้น

3.2 การให้นักเรียนฟังเพลงบรรเลง (Concert part) หลังจากที่ได้ฝึกสมาธิแล้วครูให้นักเรียนฟังดนตรี ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการนำ ใช้เวลา 2 นาที ให้ฟังเพลงต่าง ๆ ของบาค (Bach's Goldberg Variations)

ตอนที่ 2 เป็นการฟังโดยหลับตา ใช้เวลา 20 - 25 นาที ให้ฟังเพลงที่ตัดตอนมาจากเพลงสมัยบารอค (Baroques) นักเรียนหลับตา และฟังติดตามเนื้อหาที่ครูอ่าน ให้ฟังอย่างผ่อนคลายอารมณ์โดยครูให้เสียงสูงต่ำอย่างมีศิลปะ

ตอนที่ 3 เป็นการให้ตื่นจากภวังค์ โดยใช้ดนตรีจังหวะเร็ว ใช้เวลา 2 นาที ผลการทดลองพบว่า วิธีการสอนแบบนี้นั้นะกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการสอนแบบนี้นั้นให้ผลดีกว่าการสอนแบบเดิม และในปี 1971 ผลการศึกษาทดลองของไลซานอฟได้รับการพิมพ์เผยแพร่ ได้มีผู้สนใจนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนภาษามากขึ้น (Bancroft. 1978 : 2) และได้นำไปใช้สอนทักษะอื่น ๆ ทางภาษา เช่น ทักษะการฟัง - พูด ทักษะการอ่าน และการสอนศัพท์สำนวนให้กับนักเรียน

โลซานอฟยังกล่าวต่อไปอีกว่า การสอนแบบชี้แนะสามารถที่จะเพิ่มความเร็วของการเรียนภาษาได้มากกว่าการเรียนตามวิธีปกติ ทำให้ประหยัดเวลาได้มาก และยังสามารถนำการสอนแบบชี้แนะไปใช้ในการสอนได้ทุกเวลา นอกจากการสอนแบบชี้แนะจะเป็นวิธีที่พัฒนากระบวนการจำแล้วยังทำให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดกิจกรรมการเรียนภาษาได้อย่างมีความหมายด้วย

3. หลักสำคัญของการสอนแบบชี้แนะ สตีวิก (Stevick. 1976 : 230 - 231)

ได้นำแนวคิดของโลซานอฟมาพิจารณา และเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนว่าควรยึดหลักสำคัญ ดังนี้

1. ความสนุกสนานและความสะดวกสบาย (Joy and Easy) ในการจัดการเรียนการสอนนั้นควรจะให้นักเรียนมีความสุขในการทำกิจกรรม และเห็นว่าบทเรียนหรือกิจกรรมนั้นไม่ยากจนเกินไป ซึ่งจะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความเครียดขึ้น หากนักเรียนมีความสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนจะสามารถนำความสามารถที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในขณะที่เดียวกันจะมีความเพลิดเพลิน สนใจ และทำกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีความหมาย

การให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายนี้ได้หมายความว่า จะสร้างความเกียจคร้านให้นักเรียนหรือทำให้นักเรียนขาดความเอาใจใส่ต่อบทเรียนแต่อย่างใด การที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนาน และไม่มี ความเครียดนั้น เนื่องจากครูส่วนมากมีความเห็นว่า การที่ร่างกายเกิดความเครียด และความเบื่อหน่ายย่อมทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด ดังนั้นจึงใช้การผ่อนคลายความเครียดโดยการฝึกสมาธิ การใช้เสียงดนตรี และการจัดความกลัว

2. การเรียนภาษาโดยใช้จิตสำนึก และจิตไร้สำนึก (Conscious and Unconscious Learning) ซึ่งในการเรียนภาษาโดยใช้จิตสำนึกเป็นการเรียนภาษาที่ผู้เรียนรู้ตัวผู้สอนจะเน้นกฎเกณฑ์ และรูปแบบต่าง ๆ ของภาษา ผู้เรียนจะเรียนภาษาแบบนึกถึงกฎเกณฑ์ทางภาษายู่ตลอดเวลาที่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ลักษณะของการเรียนแบบนี้จะเน้นที่รูปแบบและความถูกต้องของภาษามากกว่า ส่วนการเรียนแบบจิตไร้สำนึกหรือแบบไม่รู้ตัว เป็นการเรียน

ภาษาที่เน้นความหมาย และการสื่อสารทางภาษามากกว่าคำถึงถึงรูปแบบหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นกระบวนการเรียนที่ผู้เรียนจะได้รับภาษาไปเรื่อย ๆ โดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเป็นอัตโนมัติ โดยไม่ต้องพะวงว่า จะมีความถูกต้องทางกฎเกณฑ์มากน้อยเพียงใด ซึ่งการสอนแบบชี้แนะนี้จะเน้นที่การเรียนภาษาแบบไม่รู้ตัวมากกว่าแบบรู้ตัว

3. การใช้ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) โสซานอฟกล่าวว่าการใช้ปฏิสัมพันธ์นั้นวัดได้จากการที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่สะสมไว้ออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร เป็นปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันในชั้นเรียน บทบาทของครูจะทำหน้าที่ผู้ให้คำแนะนำ ให้ความสนใจ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารด้วยตนเอง

สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพน่าจะมาจากการที่ใช้ห้องเรียนที่ดึงดูดใจเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน มีครูที่กระฉับกระเฉง สามารถใช้อุปกรณ์ทำทางที่เข้าใจให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนการให้นักเรียนมีโอกาสคลายความเครียด และใช้ห้องเรียนที่มีบรรยากาศเหมือนห้องนั่งเล่น โดยผู้สอนสามารถจัดห้องเรียนในแบบต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม (Stevick. 1976 : 235)

แบนครอฟท์ (Bancroft. 1984) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบชี้แนะ มีจุดเน้นที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. ผู้เรียนควรเรียนภาษาต่างประเทศโดยการได้ฟังจนเกิดความเข้าใจ แล้วจึงอ่านและเขียน
2. การเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ควรเน้นที่การใช้ความสามารถในการสื่อสาร ตามสภาพที่เป็นจริง
3. ผู้เรียนควรได้รับภาษาโดยภาพรวม ก่อนได้รับการสอนเป็นจุดย่อย ๆ
4. พยายามให้ผู้เรียนเรียนโดยใช้สมองซีกขวา คือ ค่อย ๆ ให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจก่อนที่จะใช้ภาษา

นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัตกุล (2535 : 91 - 98) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญของการสอนแบบชี้แนะว่ามีหลักสำคัญ 8 ประการ ดังนี้

1. เน้นการจัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ
2. นักเรียนได้เรียนจากสภาพแวดล้อมที่ครูจัดไว้
3. บรรยายภาคในห้องเรียนชักชวนให้ผู้เรียนอยากเรียน
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างมโนภาพเกี่ยวกับบทเรียน
5. มีการเลือกลักษณะเด่นของบทเรียนมาสร้างบรรยากาศการเรียน
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน
7. มีการใช้เพลงประกอบบทเรียน
8. มีกิจกรรมเสริม

สรุปได้ว่า หลักสำคัญของการสอนแบบชี้แนะ คือ ต้องมีการสร้างบรรยากาศห้องเรียนให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดโดยใช้หลักของศิลปะ คือ เสียงดนตรี และรูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน รวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้จินตนาการ รวบรวมสมาธิใช้ความคิดอย่างเต็มที่ และแสดงความสามารถทางภาษาคำพูด

4. การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะ เนื่องจากวิธีการสอนแบบชี้แนะเป็นวิธีการสอนที่ได้รับความนิยม จึงมีผู้นำไปปรับปรุงใช้ให้เหมาะกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่น แบนครอฟท์ (Bancroft. 1978 : 172 - 175) ได้กล่าวว่า การนำวิธีการสอนแบบชี้แนะไปใช้ในการสอนนั้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่สามารถที่จะนำวิธีการโดยตรงไปใช้กับสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปในโรงเรียนได้ เพราะในแต่ละคาบเรียนของห้องเรียนทั่วไปมีเวลาเพียงประมาณ 50 นาทีเท่านั้น และไม่สามารถจัดคาบเรียนภาษาอังกฤษติดต่อกันถึงครึ่งละ 4 ชั่วโมงได้ จึงสมควรที่จะเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิธีการสอนที่เหมาะสม คือ ให้เหมาะกับครู นักเรียน และสถานการณ์การเรียนการสอนในประเทศนั้น ๆ แต่องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนที่ยังใช้อยู่ไม่เปลี่ยนแปลง คือ

4.1 การจัดห้องเรียนที่ดึงดูดใจ มีบรรยากาศน่าเรียน

4.2 การมีบุคลิกคล่องแคล่วของครูผู้สอนที่สามารถแสดงบทบาทตามเนื้อเรื่อง เพื่อจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนได้ตามสมควร

4.3 การผ่อนคลายความเครียดของนักเรียน เช่น การออกกำลังกาย การฝึกให้มีสมาธิ การเสนอบทเรียนโดยมีการเปิดเพลงประกอบเบา ๆ การสร้างจินตนาการไปตามเรื่องที่ครูอ่าน เป็นต้น นอกจากนี้การเรียนภาษาในรัฐเทกซัสไม่ใช้การเปิดเพลงประกอบเลย แต่ใช้การเคาะจังหวะแทนเท่านั้น ก็ทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จเช่นกัน

นอกจากนี้ แบนครอฟท์ (Bancroft, 1978 : 172) ยังได้นำวิธีการสอนแบบที่แนะไปใช้ประเทศสหรัฐอเมริกา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทเรียน จำนวนนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และลำดับขั้นการสอนดังนี้

1. บทเรียนที่ใช้ในการสอนจำเป็นต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น
2. ครูควรคิดค้นนวัตกรรมด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำมาใช้ประกอบด้วย
3. จำนวนนักเรียนที่แต่ละเดิมมี 12 คน แต่สภาพความเป็นจริงแล้วจำนวนนักเรียนมีมากกว่านั้น คือ มีประมาณ 25 - 50 คน จึงควรจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย
4. การใช้เก้าอี้หมุนที่หูลูทรา มีหมอนอิงหรือพนักพิงศีรษะสำหรับผู้ใช้นั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไป เนื่องจากเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก แม้แต่ในโรงเรียนใหญ่ ๆ ในสหรัฐอเมริกา也不能ทำได้ ดังนั้นจึงควรเปลี่ยนมาใช้เก้าอี้ที่มีพนักพิงธรรมดา ที่เหมาะกับบุคลิกของนักเรียน หรืออาจจะใช้เก้าอี้ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปในโรงเรียน หรืออาจจะให้นักเรียนนั่งเรียนกับพื้นห้องเรียนอย่างสบาย ๆ ก็ได้

5. การผ่อนคลายความเครียด ในการผ่อนคลายความเครียดนั้น แบนครอฟท์ ได้เสนอการผ่อนคลายความเครียดของ ชัลท์ (Bancroft, 1978 : 173 - 175 ; อ้างอิงมาจาก Shult, 1969) ที่ได้ดัดแปลงการผ่อนคลายความเครียดให้ง่ายขึ้น โดยการหายใจเข้าออกครั้งละ 2 วินาที เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกหายใจอย่างสม่ำเสมอ ในการบรรเทา

ความเหนื่อยล้า และความเครียดในสหรัฐอเมริกาจะ^๕ใช้การผ่อนคลายความเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยการให้คำแนะนำในการเรียนในด้านบวกแก่นักเรียนในช่วง 10 - 15 นาทีก่อนจะเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสงบ และทำจิตใจให้ว่างเพื่อที่รับความรู้ใหม่ได้อย่างเต็มที่ และยังเป็นการสร้างความสนใจทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ในการให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดในห้องเรียนยังประกอบด้วยการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้นเป็นการทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เพลิดเพลิน ย่อมทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เมื่อนักเรียนได้ผ่อนคลายความเครียดทางร่างกาย เตรียมสมาธิ และเตรียมความพร้อมที่จะเรียนแล้ว นักเรียนก็พร้อมที่จะเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

ลำดับขั้นของการสอนที่ได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษามือ^๕ มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนบทเรียนเดิม โดยใช้การสนทนากับนักเรียนในเรื่องที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนเล่าเรื่องนั้น ๆ สรุปเนื้อเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ หรือแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 2 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูให้นักเรียนฟังบทเรียนใหม่จากเทปเสียงเจ้าของภาษา ครูเปิดเพลงบรรเลงให้นักเรียนฟังเบา ๆ พร้อมกับอธิบายคำศัพท์ ส่วนหนึ่งที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง โดยใช้อุปกรณ์ บริบทของคำศัพท์ ท่าทางของครู และแปลเป็นภาษาแม่ตามที่เห็นสมควร และครูอ่านบทเรียนให้นักเรียนฟัง นักเรียนดูบทเรียนและอ่านตามในใจ

ขั้นที่ 3 เสริมความจำ มีวิธีการดังนี้

1. ฝึกให้นักเรียนใช้สมาธิ ให้นักเรียนหายใจเข้าออกลึก ๆ เป็นจังหวะพร้อมกัน ทั้งกลุ่มเป็นวิธีการแบบโยคะที่เรียกว่าการหายใจแบบนับแปด ซึ่งหมายถึงการหายใจเข้า 2 วินาที หยุดชะงัก 4 วินาที และหายใจออก 2 วินาที แล้วครูอ่านบทเรียนเพื่อให้นักเรียนสร้างจินตนาการไปตามเรื่องที่ครูอ่านโดยใช้ระดับเสียง 3 ระดับ คือเสียงเน้นหนัก ปานกลาง และเบา ในการอ่านนั้นครูแปลเป็นภาษาแม่ 2 วินาที อ่านประโยค 4 วินาที หยุดพัก 2 วินาที สลับไปเรื่อย ๆ เป็นจังหวะสอดคล้องกับการหายใจเป็นจังหวะของนักเรียน

2. ให้นักเรียนฟังเพลงบรรเลงเบา ๆ หลังจากฝึกให้นักเรียนใช้สมาธิแล้ว จากนั้นนักเรียนสามารถเปลี่ยนอิริยาบถได้ตามต้องการ

3. ให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดทางร่างกาย และเล่นเกมต่าง ๆ เป็นกิจกรรมเสริม

ขั้นที่ 4 ประเมินผล ครูประเมินผลโดยการซักถามเพื่อทดสอบความเข้าใจมีการให้อภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ให้นักเรียนเล่าเรื่องสั้น ๆ โดยครูจะถามคำถามนำ และครูจะให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่นักเรียนทำถูกต้อง หากนักเรียนทำผิดครูจะให้การแก้ไขแบบไม่ให้ นักเรียนรู้สึกกลัวความผิดนั้น

5. ประโยชน์ของวิธีการสอนแบบซีแนะ

รัชนี้ ศิริมาลา (2529 : 24) กล่าวว่าประโยชน์ของวิธีการสอนแบบซีแนะคือ

5.1 นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ในบทเรียนได้ถึง 90%

5.2 นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ใหม่ได้ในการทำกิจกรรมการเรียน โดยสามารถใช้ได้อย่างรู้ความหมายอย่างถูกต้อง เช่น การนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

5.3 นักเรียนสามารถอ่านเนื้อหาที่ไม่เคยอ่านมาก่อน และไม่มีไวยากรณ์เรียนได้

5.4 นักเรียนอาจจะพูดผิดในบางครั้งแต่ไม่เป็นเรื่องที่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารของนักเรียน

5.5 การออกเสียงของนักเรียนเป็นที่น่าพอใจเพราะนักเรียนได้ฟังสำเนียงจากเจ้าของภาษา และจากผู้อื่นอีกหลายครั้ง

5.6 นักเรียนมีความกล้าที่จะใช้ภาษาติดต่อกับผู้อื่น

5.7 นักเรียนจะมีความต้องการที่จะเรียนภาษาต่อไปอีกเรื่อย ๆ

จากประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบซีแนะ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความจำที่ดีขึ้นแล้ว ยังทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจในการที่จะใช้ภาษา และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศอีกด้วย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบชี้แนะ

คาเลียนโด (Caliendo. 1990 : 3653-A) ได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะ พบว่าการสอนที่ทำให้ผู้เรียนผ่อนคลายความเครียด และรับรู้ภาษาเมื่อมีความพร้อมหรือรับรู้ภาษา และใช้ภาษาตามธรรมชาติ จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ดีกว่าการสอนแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ยังพบว่าการสอนแบบชี้แนะที่เอื้อให้ผู้เรียนคลายความเครียดทางสมอง และสร้างความตื่นตัวของสมอง จะส่งผลให้การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น

โมเรโน-มอนตัลโว (Moreno-Montalvo. 1967 : 84-A) ได้เปรียบเทียบผลการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับวิทยาลัยในประเทศเปรูโดริโก โดยกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีผสมผสานระหว่างการสอนแบบฟัง - พูด กับการสอนที่เน้นกฎเกณฑ์ของภาษา และกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีแบบชี้แนะ โดยเน้นที่ใช้จิตวิทยาเป็นหลัก ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะ มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟัง - พูด มีแรงจูงใจ และทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ดู-แบ็บค็อก (Du-Babcock. 1986 : 2926-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และความเข้าใจในวัฒนธรรมของผู้อพยพจากประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแอฟริกา โดยเปรียบเทียบก่อนการสอน และภายหลังการสอน 8 สัปดาห์ พบว่า กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามปกติ นอกจากนี้ยังพบว่า การสอนแบบชี้แนะยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์มากขึ้นด้วย

การ์เซีย (Garcia. 1985 : 401-A) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาชาวเม็กซิโก ซึ่งมีผลการเรียนต่ำ มีปัญหาทางสุขภาพจิต และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งนี้กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบชี้แนะ คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนผ่อนคลายความเครียดก่อนเรียน ทำกิจกรรมหลังจากจบบทเรียน ทำเช่นนี้ทุกวัน ๆ ละ 60 นาที เป็นเวลา 2 สัปดาห์ แล้วจึงให้ทดสอบหลังเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาทำการสัมภาษณ์เพื่อคุุพัฒนาการ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มทดลองมีผลการเรียนดีขึ้น เรียนรู้คำศัพท์

ได้มากขึ้น และมีความเข้าใจดีขึ้น ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นด้วย

แบส (Bass. 1985 : 135-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัยเอกชนในจอร์เจีย 3 กลุ่ม ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่ใช้การผ่อนคลายความเครียด เสียงดนตรี และให้โอกาสจินตนาการ วิธีวิเคราะห์โครงสร้างโดยไม่แทรกการสอนแบบชี้แนะ และวิธีผสมผสานกันระหว่างวิธีการสอนแบบชี้แนะกับการให้ทำสมาธิ

ภายหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้ทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่องคำศัพท์ ผลปรากฏว่าทุกกลุ่มมีผลการเรียนดีขึ้น แต่มีความแตกต่างกันคือ กลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีชี้แนะทั้ง 2 กลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์โครงสร้าง แต่ไม่พบความแตกต่างด้านเจตคติต่อวิธีสอนทั้ง 3 วิธี

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย รัชนี้ ศิริมาลา (2529 : 63 - 69) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่าถึงแม้การสอนแบบชี้แนะจะมีส่วนดีที่เอื้อให้ผู้เรียนอย่างสบาย กล้าใช้ภาษา และมีความเข้าใจขึ้น แต่ก็กล่าวได้ว่ายังมีข้อจำกัดอยู่บ้าง ดังต่อไปนี้

ข้อดี

1. นักเรียนมีโอกาสได้ผ่อนคลายความเครียดทั้งทางร่างกายและอารมณ์ เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนั่งสบาย ๆ บนเก้าอี้ หรือนั่งกับพื้น รวมทั้งมีการให้ผู้เรียนฟังดนตรี และเปลี่ยนอิริยาบถได้

2. ผู้เรียนมีความขลาดกลัวหรือหวาดระแวงน้อยลง อันเนื่องมาจากการได้รับการผ่อนคลายความเครียด และผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดทางการใช้ภาษาของผู้เรียนแบบไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกตัวทำให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษา

3. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจากสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ครูจัด และตกแต่งไว้รวมทั้งเรียนรู้วัฒนธรรมจากบรรยากาศเหล่านี้ไปในตัวด้วย

ข้อจำกัด

1. การสอนแบบชี้แนะเหมาะกับผู้เรียนกลุ่มเล็ก เพราะครูต้องสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนอย่างทั่วถึง แต่สภาพความเป็นจริงผู้เรียนในแต่ละกลุ่มมีจำนวนมาก ครูจึงจำเป็นต้องปรับผู้เรียนให้หนึ่งเป็นกลุ่ม

2. ผู้สอนต้องมีความชำนาญ ความอดทน และความสามารถสูง เพื่อสร้างบรรยากาศ และชักจูงให้ผู้เรียนมีความพร้อม และความสนใจ

3. วิธีการสอนแบบชี้แนะนี้มุ่งเน้นที่จะให้ผู้เรียนมีความสบายใจ กล้าใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย จึงอาจมีส่วนทำให้ผู้เรียนอ่อนทางด้านไวยากรณ์ไปบ้าง ผู้สอนจึงต้องพยายามหาโอกาส และวิธีที่จะสอนไวยากรณ์แทรกไปด้วย โดยที่จะต้องไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียดหรือเบื่อหน่าย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวัฒนธรรม

1. ความหมายของวัฒนธรรม

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2508 : 71) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า วัฒนธรรมว่า หมายถึงพฤติกรรม และพฤติกรรมในชีวิตของคนกลุ่มหนึ่ง ๆ กินความตั้งแต่ความเป็นอยู่ในครอบครัวไปจนถึงความเป็นอยู่ในสังคม

พิศน์ น้อยแสงศรี (2520 : 34) ได้แยกความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่ามี 2 อย่าง คือ ความหมายอย่างกว้างตามที่นักมานุษยวิทยาใช้ และความหมายอย่างแคบตามที่ประชาชนทั่วไปใช้ โดยให้ความหมายดังนี้ คือ

ความหมายอย่างกว้าง วัฒนธรรมคือ การดำเนินชีวิตของคนกลุ่มใดคนหนึ่ง ซึ่งมีความหมายตั้งแต่การหาเลี้ยงชีพ กฎหมาย การปกครอง ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ สภาพทางเศรษฐกิจ ระบบสังคม ตลอดจนศิลปกรรมต่าง ๆ ซึ่งในความหมายอย่างกว้างนี้ทั้งสิ่งที่ตั้งงามและสิ่งที่ไม่ตั้งงามควรแก่การปรับปรุงก็นับว่าเป็นวัฒนธรรม และวัฒนธรรมอันไม่ตั้งงามก็จะได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามลำดับ

ความหมายอย่างแคบ วัฒนธรรมคือ ศิลปะ วรรณคดี คนตรี และขนบธรรมเนียมที่ควรรักษาไว้ เช่นประเพณีลอยกระทงของไทยก็นับว่าเป็นวัฒนธรรมไทย การฉลองวันวาเลนไทน์ก็เป็นวัฒนธรรมของชาวอเมริกัน เป็นต้น

นอกจากนี้ เซวง จันทรเขตต์ (2528 : 105) ได้กล่าวถึงคำว่าวัฒนธรรมว่าเป็นชื่อรวมสำหรับแบบอย่างของพฤติกรรมทั้งหมดที่ได้มาทางสังคม และที่ถ่ายทอดกันไปทางสังคม โดยอาศัยสัญลักษณ์ วัฒนธรรมจึงเป็นชื่อสัมฤทธิ์ผลที่เด่นชัดทั้งหมดของกลุ่มมนุษย์สิ่งทั้งหลายเหล่านี้ ได้แก่ ภาษา การทำเครื่องมืออุตสาหกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กฎหมายการปกครอง ศีลธรรม ศาสนา รวมถึงอุปกรณ์ที่เป็นวัตถุ หรือสิ่งประดิษฐ์ซึ่งแสดงรูปแบบแห่งสัมฤทธิ์ผลทางวัฒนธรรม และทำให้ลักษณะทางวัฒนธรรมทางปัญญาสามารถยังผล เป็นประโยชน์ใช้สอยได้ เช่น อาคาร เครื่องมือ เครื่องจักรกล เครื่องมือสื่อสาร ศิลปวัตถุ

ฟินอคชีเอโร (Finocchiaro. 1973 : 58) ได้อ้างถึงเทเลอร์ที่ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า วัฒนธรรมคือ สิ่งที่ประสมประสานกันทั้งหมดระหว่างความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม ประเพณี และอีกหลาย ๆ อย่าง รวมทั้งนิสัยใจคอของบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมนั้น

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า วัฒนธรรมคือ ลักษณะการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ การติดต่อสื่อสารอันประกอบไปด้วยภาษา สัญลักษณ์ ความเชื่อ ประเพณี วิชาการ การปกครอง พฤติกรรม และองค์ประกอบส่วนอื่น ๆ ทั้งหมดของคนในสังคมหนึ่ง ๆ หรือกลุ่มหนึ่ง ๆ

2. ประโยชน์ ความสำคัญ และองค์ประกอบของการสอนวัฒนธรรม

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2519 : 6 - 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์และความจำเป็นในการเรียนวัฒนธรรมไว้ด้วยเหตุผลที่สรุปได้ 4 ประการ คือ

1. ทำให้รู้แบบฉบับความประพฤติของสังคมหมู่คณะนั้น
2. ทำให้เกิดความงอกงามทางความคิด ทางปัญญา และมีจิตใจประณีตละเอียดอ่อน เพราะวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับสติปัญญา และความรู้สึกที่ตึงาม
3. ทำให้รู้จักตัวเอง และรู้ความเป็นชาติอย่างแท้จริง
4. ทำให้เกิดความเข้าใจอันดี

จากประโยชน์ทั้ง 4 ประการข้างต้น ทำให้ทราบแนวทางว่าการที่สังคมจะอยู่ร่วมกันอย่างสันตินั้น ภาษาและวัฒนธรรมก็มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะภาษามีใช้เป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเท่านั้น แต่เป็นตัวถ่ายทอดให้ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นวัฒนธรรมเป็นที่รับรู้โดยทั่วไปอีกด้วย (Finocchiaro. 1973 : 2)

นอกจากนี้ บราวน์ (Brown. 1980 : 124) ยังกล่าวว่าภาษากับวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ผสมผสานกัน แยกจากกันไม่ได้ ต่างเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อกันและกัน เพราะภาษาเป็นผลิตผลของวัฒนธรรม และขณะเดียวกันก็เป็นสื่อในการถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไป ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงหมายถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาควบคู่ไปด้วย

ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษา รวมทั้งภาษาอังกฤษจึงเป็นความเกี่ยวเนื่องระหว่างความสัมพันธ์ของภาษาและวัฒนธรรม ดังนั้นในการเรียนภาษาจึงรวมไปถึงการเรียนวัฒนธรรมการแสดงท่าทาง (Gesture) และศัพท์ สำนวนต่าง ๆ ที่เพิ่มพูนความหมายแก่คำและประโยค (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2525 : 19)

แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาต่างประเทศนับว่ามีความสำคัญยิ่งในการสอนวัฒนธรรมควบคู่กันไปด้วย ทั้งนี้เพื่อว่าการสอนภาษาจะได้เป็นเพียงการสอนสัญลักษณ์เท่านั้น เพราะการเรียนภาษาต่างประเทศมุ่งเพื่อให้เข้าใจความหมายของภาษานั้น ๆ ให้ลึกซึ้งที่สุด จึงจำเป็นต้องมีการสอนวัฒนธรรม เพราะจะช่วยให้ผู้เรียน

เข้าใจคำศัพท์ สำนวน วิธีทางการดำเนินชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศต่อไป

สมจิตร วรณวิไลย (2527 : 12 - 15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. หลักสูตร กล่าวคือจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายให้แน่นอนว่าต้องการให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด ดังเช่น ที่ฟิโนคชีเอโร (Finocchiaro. 1973 : 60) ได้เสนอขอบเขตของเนื้อหาทางวัฒนธรรมไว้ 2 ระดับ คือ

1.1 ระดับที่ 1 เป็นลักษณะของหัวข้อวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถชักถาม ค้นคว้า เพื่อให้ทราบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมของตนได้ ดังนี้

1.1.1 การแนะนำและการแสดงตัว (Introduction and Identification)

1.1.2 ห้องเรียน (The Immediate Classroom)

1.1.3 โรงเรียน (The School)

1.1.4 ครอบครัว (The Family)

1.1.5 ชุมชนใกล้ตัว บ้าน และโรงเรียน (The Immediate Community of the Classroom and Home)

1.1.6 ชุมชนที่กว้างขึ้น (The Wider Community)

1.1.7 การสืบทอดวัฒนธรรม (Culture Heritage)

1.1.8 การแนะแนวส่วนตัว (Personal Guidance)

1.1.9 เบ็ดเตล็ด (Miscellaneous) เช่น เพลง วันหยุด เป็นต้น

1.2 ระดับที่ 2 เป็นลักษณะของหัวข้อวัฒนธรรมที่ต้องเรียนให้ลึกซึ้ง เพื่อความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยเฉพาะ เช่น เรื่องสัญลักษณ์ (Symbolism) ความสวยงาม (Beauty)

จากเนื้อหาทั้ง 2 ระดับดังกล่าวนี้มีความยากง่าย ลึกซึ้งไม่เท่ากัน ครูผู้สอนภาษาจึงต้องสอนให้สอดคล้องกับระดับของผู้เรียนและบทเรียน

2. ตัวครู

บรูคส์ (Brooks. 1960 : 85) ให้ความเห็นว่าครูต้องเป็นผู้สนใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา และต้องสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษา เพื่อป้องกันมิให้สิ่งที่สอนเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมาย สอดคล้องกับ โคบายาชิ (Kobayashi. 1970 : 25) ที่กล่าวว่าครูต้องเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแก่เด็ก เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลัง อันจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านลึกซึ้งมากขึ้น

นอกจากนี้ แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1972 : 252 - 253) ยังกล่าวอีกว่าการที่ครูช่วยให้ผู้เรียนมีภูมิหลังเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เช่น คำศัพท์ที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย จะมีส่วนกระตุ้นความสนใจและความเข้าใจของผู้อ่านให้ดีขึ้นด้วย

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ครูควรเป็นตัวจักรสำคัญในการให้ข้อมูลและความกระจ่างทางด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีจินตนาการ และมีความรู้ความคิดที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านมากขึ้น

3. ตัวนักเรียน

สเตฟเฟนเซน และโจก - เดฟ (Steffensen and Joag - Dev. 1984 : 49 - 60) กล่าวว่าถ้าผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน เขาก็ย่อมจะประสบความสำเร็จในการอ่าน เช่น ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับพิธีการแต่งงาน ก็จะทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านทั้งรายละเอียดปลีกย่อยและคำศัพท์สำนวนต่าง ๆ อย่างถ่องแท้มากขึ้น โดยอาศัยการจินตนาการจากภูมิหลังที่มีอยู่

โกแคค (Gokak. 1963 : 28) กล่าวว่าการศึกษาที่ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานในการเรียนวรรณคดีของต่างประเทศ เขาควรจะต้องมีความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศาสนา สังคม เสียก่อน ซึ่งก็คือนักเรียนจะสนุกสนานในการเรียนและอ่านภาษาอังกฤษได้ถ้ามีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษมาก่อน

บาร์นิทซ์ (Barnitz. 1985 : 15 - 17) กล่าวว่ายิ่งนักเรียนมีความคุ้นเคย หรือมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษามากเท่าใด ความเข้าใจที่มีต่อ เรื่องที่อ่านก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ทั้งทางด้านความหมายโดยตรงและความหมายแฝง

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่เอื้อต่อการสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษา จำเป็นต้องไปในทิศทางเดียวกัน คือทั้งการวางหลักสูตร การสอนของครู และตัวนักเรียน กล่าวคือต้องจัดวางหลักสูตรให้เด่นชัดลงไปว่าต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม ในเรื่องใดบ้างรวมทั้งครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องดำเนินการสอนให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายให้ได้ โดยให้ผู้เรียนได้รับทั้งประสบการณ์ตรงและอ้อม เช่น การอธิบาย การจัดนิทรรศการ การจัดทัศนศึกษา การเชิญเจ้าของภาษามาให้ความกระจ่าง เป็นต้น

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวัฒนธรรม

เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (2531 : 98 - 102) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอน วัฒนธรรมและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการสอนภาษาต่างประเทศดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนการสอนวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักและเข้าใจ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้

1.1 การฉายภาพยนตร์ สไลด์ แสดงแผนที่และรูปภาพประกอบขณะสอน เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นความแตกต่างของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของภาษาแม่

1.2 การให้ผู้เรียนทำรายงานและป้ายนิทรรศการเกี่ยวกับความรู้ทาง วัฒนธรรมของเนื้อหาที่พบในบทเรียน เช่น วันสำคัญ การแต่งกาย อาหารในชีวิตประจำวัน

1.3 การใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ต่างประเทศ แผ่นโฆษณา นิตยสารต่างประเทศช่วยในการอธิบาย และแสดงตัวอย่างของวัฒนธรรมต่าง ๆ

1.4 การใช้เกม เช่น เกม What's my line? โดยกำหนดให้ผู้เรียน แสดงเป็นบุคคลสำคัญ เช่น เป็น Columbus แล้วให้นักเรียนคนอื่นซักถามเกี่ยวกับงานที่เขาทำ

2. กิจกรรมการเรียนการสอนวัฒนธรรมเพื่อสร้างความสนใจในการเรียนภาษา ต่างประเทศซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้

2.1 การแสดงผลงานทางศิลปะ เช่น จัดการแสดง การเปิดเพลงภาษา ต่างประเทศ การจัดกิจกรรมเต้นรำ โดยจัดได้ทั้งภายในสถานที่ หรือพาไปชมนอกสถานที่

2.2 การสอนเพลงและการเต้นรำพื้นเมือง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ

ภูมิประเทศและอารมณของเจ้าของภาษา

2.3 การจัดกิจกรรมการทำอาหาร โดยพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด อันจะช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์และชื่อของอาหาร เครื่องปรุง รู้มารยาทในการเสิร์ฟและรับประทานอาหาร

2.4 การจัดงานเฉลิมฉลองประเพณีต่าง ๆ ของเจ้าของภาษา เช่นตกแต่งชั้นเรียนให้เข้ากับบรรยากาศวันคริสต์มาส

2.5 การทำบัตรอวยพรที่มีความหมายต่อความรู้สึกนึกคิดของชนชาติเจ้าของภาษา เช่นทำบัตรอวยพรวันวาเลนไทน์ วันคริสต์มาส

2.6 การจัดให้ผู้เรียนมีเพื่อนพ้องไพรชณีย (Pen Pals) เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

3. กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการมีส่วนร่วมในบทบาทของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้

3.1 การเล่นเกมบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่นสมมติให้นักเรียนไปจ่ายตลาดในซูเปอร์มาร์เก็ต โดยครูสามารถใช้ป้ายโฆษณาหรือของจริงเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศ

3.2 ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับระบบกฎเกณฑ์ของเจ้าของภาษา เช่นการอ่านตารางเวลา หรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

3.3 การฝึกกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ อันจะช่วยให้ผู้เรียนทราบวิธีการใช้ชื่อนามสกุล การบอกลักษณะสีผิว ชื่อเมือง รัฐ ประเทศ ของเจ้าของภาษาเพื่อเปรียบเทียบกับภาษาของตน

3.4 การศึกษานอกสถานที่ เช่นเยี่ยมชมสถานทูต หรือเชิญวิทยากรมาให้ความกระจ่างเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง โรงเรียน

4. กิจกรรมการเรียนการสอนวัฒนธรรมเพื่อให้เข้าใจความหมายของวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในการใช้ภาษา จัดได้ดังนี้

4.1 กิจกรรมการซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรม โดยผู้สอนสามารถใช้รูปภาพ สไลด์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทราบค่านิยมของสังคมของเจ้าของภาษา เช่นการนัดหมาย เป็นเรื่องสำคัญมากของชาวตะวันตก หรือการแต่งการไปงานพิธีสำคัญต่าง ๆ

4.2 กิจกรรมการใช้การ์ตูนเกี่ยวกับการล้อเลียนสังคม การเมือง จากนิตยสารต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม

4.3 กิจกรรมพิเศษอื่น ๆ เช่นการจัดชมรมภาษาอังกฤษ การจัดแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ โดยคำศัพท์ที่ใช้เกี่ยวข้องกับความรู้ทางภาษาอังกฤษ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้าแข่งขันและผู้ชมมีโอกาสได้ค้นคว้าเพิ่มเติม

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2532 : 34 - 35) ได้จัดหมวดหมู่ของวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในแบบเรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ดังนี้

1. การสนทนาในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำ (Introductions) การตอบรับ และการปฏิเสธคำเชิญ (Accepting and Refusing an Invitation) การขอโทษ (Apologizing) การโทรศัพท์ (Making a Telephone Call) การสมัครงาน (Applying for a Job) การจ่ายของ (Shopping) เป็นต้น

2. ค่านิยมของครอบครัวและสังคม (Family and Social Values) เช่นการอยู่ร่วมกันของครอบครัว (Family) การมีนัดและการแต่งงาน (Dating and Marriages) การศึกษา (Education) การทำงาน (Work Value) เป็นต้น

3. ประเพณีและการเฉลิมฉลองในโอกาสต่าง ๆ (Customs and Celebrations) เช่น วันฮาโลวีน (Halloween) วันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving's Day) บุคคลและสถานที่สำคัญต่าง ๆ เป็นต้น

4. อาหารและเครื่องนุ่งห่ม (Food and Clothes) เช่น อาหารมื้อต่าง ๆ (Meals) มารยาทในการรับประทานอาหาร (Manner at the Table) การใช้เครื่องนุ่งห่มสำหรับฤดูหนาว (Winter Clothes) เป็นต้น

5. การใช้เวลาว่าง (Daily Parttime Use) เช่นการสันทนาการและการกีฬา (Recreation and Sports) งานอดิเรก (Hobbies) การเดินทาง (Travelling)

6. การแสดงออกโดยไม่ใช้คำพูด (Non - Verbal) เช่น น้ำเสียง (Tone) ความรู้สึก (Feeling) และทัศนคติ (Attitude) เป็นต้น

เนื่องจากหัวข้อวัฒนธรรมมีขอบเขตกว้างมาก ผู้สอนจึงควรมีเกณฑ์ในการคัดเลือกหัวข้อวัฒนธรรมเพื่อนำมาใช้นี้ สามารถใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้ในการพิจารณาคัดเลือก

1. ความจำเป็น (Needs) คือความสัมพันธ์กับทักษะต่าง ๆ เช่น การอ่าน การเขียน และการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction)
2. ประโยชน์ (Usefulness) โดยพิจารณาถึงความเร่งด่วนในการนำไปใช้ (Applicability)
3. การนำไปใช้ (Productivity) พิจารณช่วงของการนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Goodbye มีที่ใช้ได้มากกว่า Take it easy ในการกล่าวลา เป็นต้น
4. เป็นเรื่องที่มืออยู่เป็นประจำและเกิดขึ้นบ่อย (Currency and Frequency) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นเรื่องที่จะนำมาใช้
5. ความสะดวกที่จะนำมาใช้ (Ease) โดยสอนส่วนที่เห็นบ่อยและเป็นที่ยอมรับในกรณีที่มีส่วนที่มีความหมายเดียวกัน

ประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนวัฒนธรรมควบคู่กับการสอนภาษาจัดได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 41 - 46)

1. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ประสบการณ์ตรง ได้แก่ การเชิญเจ้าของภาษามาสนทนาด้วย การเยี่ยมชมสถานที่ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ (Culture Events) เช่น การเข้าชมการแสดงดนตรี ละคร บัลเลต์ หรือเข้าไปโบสถ์ในวันสำคัญทางศาสนาซึ่งเป็นวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยตรง การมีเพื่อนทางจดหมาย ทั้งนี้ประโยชน์และสิ่งที่สำคัญที่สุดของการจัดประสบการณ์ตรง คือ การมีโอกาสใช้ภาษาในประเทศของเจ้าของภาษา หรือในต่างประเทศแต่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แท้จริงของเจ้าของภาษา
2. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ประสบการณ์รอง จัดได้ง่ายกว่าการจัดกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ตรง แต่ผู้สอนควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับชั้นและความสนใจของผู้เรียน เพราะกิจกรรมประเภทนี้มีหลากหลาย คือ การใช้รูปจริงหรือรูปการ์ตูน การแสดงบทบาท

ตามคู่มือครู นอกจากนี้จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองพบว่ามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมสนใจที่จะซักถามเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และให้ความสนใจในชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาด้วย

ทศพร สุวรรณชาติ (2529 : 44) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอดแทรกและไม่สอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผลการวิจัยพบว่าสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษารวมทั้งทัศนคติในด้านการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่มีการสอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมจิตร วรณวิไล (2527 : 46 - 47) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนเสริมวัฒนธรรม แต่ความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

ฮายาคาวา (Hayakawa. 1990 : 90 - A) ได้ศึกษาการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาญี่ปุ่น เพื่อประยุกต์เข้ากับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่น โดยสิ่งแรกที่ควรคำนึงถึงคือความสัมพันธ์ระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาญี่ปุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมจัดว่าเป็นปัญหาที่ทำให้นักเรียนญี่ปุ่นไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร รวมทั้งเสนอแนะว่าการให้มีการฝึกฝนทางด้านการสอนภาษาอังกฤษควบคู่กับการสอนวัฒนธรรมจะส่งผลดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่นมากยิ่งขึ้น

อัลบาดาห์ (Albadah. 1985 : 285 - A) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การวางแผนการสอนวัฒนธรรมของชนชาติอเมริกันแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศซาอุดีอาระเบีย เพื่อประกอบการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษพบว่าหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และสื่อการเรียน

การสอนไม่ครอบคลุมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของชนชาติอเมริกัน จึงเริ่มปรับปรุงใหม่ และให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ทั้งชาวอเมริกันและชาวซาอุดีอาระเบียทำการตรวจสอบจนยอมรับว่า หลักสูตรและสื่อการเรียนที่สร้างขึ้นใหม่มีคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้สอนภาษาอังกฤษเพราะมีการเสนอรูปแบบทางวัฒนธรรมของชนชาติอเมริกันมากพอ อันเนื่องมาจากเหตุผลว่าการรู้วัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษานั้น ๆ มากยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยทั้งหมดข้างต้น พบว่าความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษามีความสัมพันธ์กับการเรียนภาษานั้น ๆ รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วย นอกจากนี้ในหลาย ๆ ประเทศได้มีการปรับปรุงหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนให้บรรจุเนื้อหาทางวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษรวมไว้ด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตั้งใจเรียน

1. ความหมายของพฤติกรรมตั้งใจเรียน

ภรณ์ อินทสร (2526 : 84) กล่าวว่าพฤติกรรมตั้งใจเรียนหมายถึง การที่นักเรียนให้ความสนใจในตัวเอง อุปกรณ์การเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอน

วิศุทธิ์ แทนประเสริฐสุข (2529 : 14 - 15) ให้ความหมายของพฤติกรรมตั้งใจเรียนว่า หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมาจากการตั้งใจในห้องเรียน ได้แก่ มองครู มองอุปกรณ์ทำงานตามที่ครูสั่ง ตอบคำถามของครู ถามครูเมื่อไม่เข้าใจสิ่งที่เรียน และร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนดให้

ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์ (2534 : 19 - 29) ได้สรุปว่าพฤติกรรมตั้งใจเรียนหมายถึง ความสนใจ การมีสมาธิ มีจิตใจจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ได้แก่ การแสดงความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน ทำงานและร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนแนกได้ดังนี้

1. พฤติกรรมตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน

1.1 แสดงความสนใจในการเรียน

1.1.1 มองครูและอุปกรณ์การเรียนการสอนในขณะที่ครูสอน
และอธิบาย

1.1.2 ไม่พูดคุยขณะที่สอน

1.1.3 ไม่ส่งเสียงรบกวนขณะที่ครูสอน

1.2 เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน

1.2.1 ถามเมื่อมีปัญหาสงสัยในเรื่องที่เรียน

1.2.2 ตอบคำถามครูเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน

2. พฤติกรรมตั้งใจเรียนขณะที่ครูทำงานและร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนดให้

2.1 ทำแบบฝึกหัดตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 ออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเมื่อครูเรียก

2.3 มองเพื่อนขณะที่ครูให้เพื่อนออกมาทำกิจกรรมหน้าห้อง

ลาฮาเดอร์เน (Lahaderne. 1968 : 320 - 324) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมตั้งใจเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนมองหนังสือ มองครู มองกระดาน อ่านบทเรียน และทำงานตามที่ครูสั่ง

ฮอลตัน (Holtan. 1973 : 20 - 25) กล่าวว่าความตั้งใจเรียนคือ ความจดจ่อของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขณะเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายทั้งหมดพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมตั้งใจเรียนหมายถึงการที่ผู้เรียน แสดงความสนใจ และร่วมกิจกรรมที่ครูสั่งขณะดำเนินการเรียนการสอน ได้แก่ การมองอุปกรณ์ การเรียน การตอบคำถามของครู ถามเมื่อสงสัยสิ่งที่กำลังเรียน และทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย

2. งานวิจัยเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตั้งใจเรียน

ภรณ์ อินทสร (2526 : 65) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีควบคุมตนเองปรับพฤติกรรม ตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลุ่มตัวอย่าง 24 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 12 คน กลุ่มควบคุม 12 คน แบ่งโดยใช้วิธีการจับคู่ นักเรียนที่มีระดับพฤติกรรมตั้งใจเรียนใกล้เคียงกันมากที่สุด การทดลองแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ระยะแรกวางแผนฐานพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ระยะที่สองให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้วิธีควบคุมตนเองปรับ

พฤติกรรมตั้งใจเรียน ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมเรียนหนังสือตามปกติ ระยะสุดท้ายทำการติดตามผล ผลการวิจัยพบว่า วิธีควบคุมตนเองทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น

วิศสุณี แทนประเสริฐสุข (2528 : 59) ได้วิจัยผลการใช้ตัวแบบภาพยนตร์ที่มีต่อ พฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สถานะแรกรับเด็กหญิงพญาไท จำนวน 10 คน ซึ่งมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนตัววิชาภาษาไทย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 5 คน กลุ่มควบคุม 5 คน ผลการวิจัยพบว่าการใช้ตัวแบบภาพยนตร์สามารถเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองได้

อุมาพร ชูชื่นกลิ่น (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางบวกของครูต่อนักเรียน กับพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียน พบว่าการเพิ่มพฤติกรรมทางบวกของครูต่อนักเรียนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสมอใจ ชื่นจิต (2533 : 44) ได้เปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกเป็นรายบุคคลมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์ (2534 : 5) ได้เปรียบเทียบผลของการใช้หลักฟรีแมคกับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และนักเรียนที่ได้รับการใช้หลักฟรีแมคมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไบรเดน และคนอื่น ๆ (Broden and others. 1970 : 341 - 349) ได้ศึกษาผลการใช้แรงเสริมในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตั้งใจเรียนและการปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียนของนักเรียนพิเศษระดับ 7 - 8 จำนวน 13 คน ที่มีปัญหาด้านการพูด

และการอ่านเพื่อเหตุการณ์ที่อื่น ไม่สนใจการเรียน ไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย ผลการวิจัยพบว่าการใช้แรงเสริมสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตั้งใจเรียน และการปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนให้ดีขึ้นได้

อเล็กซานเดอร์ และแอปเฟิล (Alexander and Apfel. 1979 : 97 - 99) ได้ศึกษาผลของการใช้แรงเสริมทางบวกในการปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุระหว่าง 7 - 13 ปี จำนวน 5 คน ที่มีพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62 เป็นร้อยละ 92 ของเวลาทั้งหมด

จากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศสรุปได้ว่า พฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียน เป็นสิ่งที่พึงประสงค์ เพราะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย จึงมีผู้ศึกษาหาวิธีสร้างพฤติกรรมตั้งใจเรียนหลายวิธีด้วยกัน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ วิธีสอนของครูต้องมีส่วนช่วยให้นักเรียนพึงพอใจที่จะเรียน อันจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต

1. ความหมายและจุดมุ่งหมายของการสังเกต

การสังเกตเป็นวิธีรวบรวมข้อมูลอย่างหนึ่งสำหรับงานวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ และมีผู้ให้ความหมายของการสังเกตไว้อย่างต่าง ๆ กันดังนี้

ชัยพร วิชาวุธ (2523 : 76) ให้ความหมายของการสังเกตสนาม (Field Observation) ว่าหมายถึง การสังเกตในสภาพการณ์จริง ๆ เช่นสังเกตการชงกาแฟของคนในสนามกีฬา สังเกตพฤติกรรมซื้ออาหารของนิสิตในโรงอาหาร

กมลรัตน์ หล้าสงฆ์ (2528 : 8 - 9) ให้ความหมายของการสังเกตว่า หมายถึง การเฝ้าดูอย่างมีจุดมุ่งหมาย ถ้าใช้ผู้ถูกสังเกตเป็นเกณฑ์จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การสังเกตอย่างมีแบบแผน และไม่มีแบบแผน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 35) กล่าวว่า การสังเกตเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาพฤติกรรม และพฤติกรรมที่จะสังเกตได้นั้นจะต้องเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกกระทำ หรือได้ตอบสนองสิ่งเร้าหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง และจะต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ นับได้ ได้ยินได้ และวัดได้โดยใช้เครื่องมือวัด หรือใช้การสังเกตโดยอาศัยอวัยวะของผู้สังเกตโดยตรง

รัตนา ศิริพานิช (2533 : 100) กล่าวว่า การสังเกตเป็นเทคนิคการรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ทางด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เช่น ข้อมูลด้านความประพฤติ ความเป็นพลเมืองดี การปฏิบัติตนในสังคม มารยาท และค่านิยมต่าง ๆ

สรุปได้ว่าการสังเกต คือการเฝ้าดูพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะได้ตอบสนองสิ่งเร้าสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยผู้สังเกตจะจดบันทึกพฤติกรรมเหล่านั้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการนำไปวิเคราะห์และหาทางปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนั้น ๆ ให้เป็นที่พึงประสงค์

2. หลักในการสังเกตพฤติกรรม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 39 - 48) ได้เสนอการเลือกแบบสังเกตและแบบบันทึกพฤติกรรมไว้ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมแบบสุ่มเหตุการณ์ (Event Sampling) เป็นการเลือกสังเกตเฉพาะพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยนับความถี่หรือจำนวนครั้งของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกตเท่านั้น

2. การสังเกตแบบสุ่มเวลา (Time Sampling) เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตแบ่งเวลาออกเป็นช่วง ๆ แล้วนับเฉพาะจำนวนช่วงเวลาที่เกิดพฤติกรรมที่ประสงค์จะศึกษา

นอกจากนี้ในการสังเกตพฤติกรรมนั้นผู้รับการสังเกตจะต้องไม่รู้ตัวว่าถูกสังเกต โดยผู้สังเกตต้องอยู่ในห้องสังเกตพฤติกรรม หรือนั่งอยู่หลังชั้นเรียน หรือนั่งในที่ที่เหมาะสมที่สุด และไม่ควรจะนั่งใกล้กับนักเรียนคนใดคนหนึ่งจนเกินไป ไม่แสดงความสนใจนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ และไม่ควรให้นักเรียนเห็นแบบบันทึกพฤติกรรมด้วย

ขั้นตอนการบันทึกพฤติกรรม

1. กำหนดลักษณะพฤติกรรมที่ประสงค์จะสังเกตและบันทึก
2. เลือกแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรม โดยมุ่งให้สอดคล้องกับลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการศึกษา โดยอาจจะเลือกการสังเกตพฤติกรรมแบบลุ่มเหตุการณ์ หรือแบบลุ่มเวลา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบว่าการสอนแบบชี้แนะที่เน้นการจัดสภาพการเรียนรู้ โดยใช้เสียงเพลง การฝึกสมาธิ การตกแต่งบรรยากาศห้องเรียน ให้ผู้เรียนลดความเครียดหรือความวิตกกังวลเพื่อสร้างความพร้อมในการเรียน ประกอบกับการสอนเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านในเรื่องของ ศัพท์ สำนวน วัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ของชนชาติเจ้าของภาษา ในการที่จะเป็นพื้นฐานในการอ่าน จะส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน และมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษดีกว่าการสอนตามคู่มือครูที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน
3. พฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนและวิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกเรียนวิชาอ่านอังกฤษ เบื้องต้น 1 (อ 031) โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกเรียนวิชาอ่านอังกฤษ เบื้องต้น 1 (อ 031) โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 80 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มทดลอง จำนวนประมาณ 40 คน ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบชี้แนะที่มี การเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม

กลุ่มควบคุม จำนวนประมาณ 40 คน ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามคู่มือครู ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่เลือกเรียนวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1 (อ 031) มีจำนวน 160 คน และได้รับการจัดกลุ่มแบบคละกัน มีพื้นความรู้ใกล้เคียงกันทั้ง 4 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน ผู้วิจัยจึงสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยจับสลากให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

2.2 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่าง นำมาจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลองซึ่งดำเนินการสอนด้วยวิธีการสอนแบบชั้นนี้
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุมซึ่งดำเนินการสอนตามคู่มือครู
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพ

แล้ว จำนวน 40 ข้อ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

จำนวน 4 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนรายคาบ โดยรายละเอียดในแผนการสอนประกอบด้วยลำดับขั้นการสอนของเบนครอฟท์ (Bancroft. 1978 : 172) ซึ่งปรับปรุงจากวิธีการสอนของไลซานอฟ ประกอบกับการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นปฐมนิเทศ ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไปแล้วหรือที่กำลังจะเรียน โดยใช้บรรยากาศของห้องเรียนที่ครูตกแต่งไว้เป็นสื่อ

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่ นักเรียนฟังบทเรียนใหม่จากเทปเสียงเจ้าของภาษาหรือครูพร้อมทั้งอ่านตามใจใจ จากนั้นครูเปิดเพลงบรรเลงเบา ๆ ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่มเกี่ยวกับความหมายของเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติม และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปบทเรียน หลังจากนั้นครูจัดกิจกรรมเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน โดยการบรรยายประกอบกับใช้สื่อรูปภาพหรือของจริงหรือวีดีโอ หรือการเชิญวิทยากรมาบรรยายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 ขั้นเสริมความจำ มีลำดับขั้นดังนี้

1. ฝึกให้นักเรียนใช้สมาธิ หายใจเข้าออกลึก ๆ โดยหายใจเข้า 2 วินาที หายใจออก 4 วินาที และหายใจออก 2 วินาที พร้อมกับจินตนาการไปตามเนื้อเรื่อง
2. นักเรียนฟังเพลงบรรเลงเบา ๆ และเปลี่ยนอิริยาบถได้ตามต้องการ
3. ให้นักเรียนผ่อนคลายความเครียดโดยการเล่นเกม หรือแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องบางตอน โดยใช้คำพูดและสำนวนจากเนื้อเรื่อง รวมทั้งจากความรู้ทางวัฒนธรรมที่เรียนไปแล้ว

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล ใช้การซักถามและอภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่เรียนโดยครูให้คำถามนำ และครูจะให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่นักเรียนทำถูกต้อง หากทำผิดครูจะใช้การแก้ไขแบบไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกกลัวหรือวิตกกังวล โดยการไม่ตำหนิแต่พูดคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมกับอธิบายเหตุผล

ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองมีดังนี้

- 1.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ (อ 013) วิชาเสริมทักษะ (อ 023) และวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1 (อ 031) เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหา
- 1.2 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการสอนอ่าน จำนวน 6 เรื่องจากหนังสือวารสาร หรือสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน (Authentic Text) ซึ่งมีความยากง่ายอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวิธีการคัดเลือกเนื้อหา ดังนี้
 - 1.2.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ (อ 013) วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1 (อ 031) และวิชาเสริมทักษะ (อ 023) เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกบทอ่าน
 - 1.2.2 คัดเลือกเนื้อเรื่อง โดยพิจารณาความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 1.2.3 นับบทอ่านที่คัดเลือกไว้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของบทอ่านกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน

1.3 เขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการสอน และจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมาย เนื้อ กิจกรรม และการประเมินผลรายวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1 (อ 031) เป็นเกณฑ์

1.4 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพร้อมและแก้ไขปรับปรุง โดยผู้วิจัยเสนอเกณฑ์ในการตรวจดังนี้

- 1.4.1 ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 1.4.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
- 1.4.3 ความสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.5 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ แล้วปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย

2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนที่มีเนื้อหาเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง แต่จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามคู่มือครู โดยรายละเอียดในแผนการสอนประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายก่อนที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 ครูสอนศัพท์ สำนวน และโครงสร้างที่ครูคิดว่ายากแก่นักเรียน

ขั้นที่ 3 ครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังครึ่งหนึ่งแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น

ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านบทความในใจและตอบคำถาม รวมทั้งทำกิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 5 ครูให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำกิจกรรม

ทั้งนี้ลำดับขั้นการสร้างแผนการสอนเช่นเดียวกับการสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง คือ ศึกษาจุดประสงค์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกรายวิชา ดำเนินการเขียนแผนการสอน ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มีดังนี้

1. ดร.บังอร พานทอง โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน
2. อ.ทัศนีย์ คีไชยเศรษฐ์ โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว และปฏิบัติหน้าที่
ผู้ประสานงาน เอ เอฟ เอส
3. อ.อภิรุณ เพิ่มพูน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

รวมทั้งให้ Miss Ruth Bailey อาจารย์สอนภาษาอังกฤษของ The British Council เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษด้วย

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความสามารถในด้านทักษะการอ่านของนักเรียน โดยวัดความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญของเรื่อง ตลอดจนการนำคำศัพท์และโครงสร้างไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ข้อสอบมีลักษณะเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก โดยเนื้อหาข้อความ และเนื้อเรื่องในแบบทดสอบมีความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างอยู่ในระดับเดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้เรียนมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบของชวาล แพร์ตกุล (2520 : 118 - 210) หนังสือ English Tests at School ของอลเลอร์ (Oller. 1979 : 231 - 256) หนังสือ A Language Testing Handbook ของแฮร์ริส (Harris. 1983 : 64 - 95) และหนังสือ Techniques in Testing ของ แมดเสน (Madsen. 1982 : 212)

3.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาจากข้อความที่จะใช้เป็นแบบทดสอบ

3.3 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1 (อ 031) แล้วทำการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 63 ข้อ ตามจุดประสงค์ของแผนการสอน

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบแผนการสอน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็นว่าย่อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

- + 1 = แน่ใจว่าข้อสอบวัดตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่ได้วัดตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

บันทึกผลการพิจารณาของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยจะตัดออกและปรับแต่งใหม่

3.6 นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเรียนเนื้อหาที่จะทดลองสอนมาแล้ว จำนวนประมาณ 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .28 - .80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .20 - .87 จำนวน 40 ข้อ

3.6.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88

✓ 3.6.3 ปรับปรุงแบบทดสอบแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนประมาณ 100 คน ที่มีใช้กลุ่มทดลอง ทำแบบทดสอบครั้งที่ 1. ✓

4. แบบสังเกตพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ

แบบสังเกตพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ชนิดมีโครงสร้างแน่นอน (Structured Observation) มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ และการสังเกตพฤติกรรม

4.2 ศึกษาการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมจากหนังสือหลักวิจัยทางการศึกษา ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531 : 131 - 133) หนังสือเครื่องมือและวิธีการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2523 : 39 - 65) หนังสือการปรับพฤติกรรมของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 39 - 48) และศึกษาการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ วิโรจน์ คล้ายสี (2534 : 103 - 105)

4.3 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 พฤติกรรม

ตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ

วันที่สังเกต _____ เวลา _____
ผู้สังเกต _____ ผู้ถูกสังเกต _____

เลขที่	1	2	3	4	5	6	7	รวม
ชื่อ - นามสกุล								
พฤติกรรม								
1. นักเรียนยกมือตอบคำถามของครู								
2. นักเรียนถามครูเมื่อไม่เข้าใจสิ่งที่เรียน หรือถามด้วยความอยากรู้อยากเห็น								
3. นักเรียนเสนอตนเองเป็นตัวแทนในการ ทำกิจกรรมโดยครูมิได้บังคับ								
4. นักเรียนทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ทันที่ครูสั่ง								
รวม								

4.4 นำแบบสังเกตที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของตารางบันทึกผลพฤติกรรม ซึ่งรายชื่อผู้เชี่ยวชาญดังนี้คือ

- อ.พิชิต ฤทธิจรูญ ศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา
- อ.สนองศรี รุคดิษฐ์ * หัวหน้าหมวดวิชาแนะแนว
โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
- อ.อมิรุฒ เพ็ญพูน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว

4.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองสังเกตนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี
จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 50 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง

บันทึกพฤติกรรมของนักเรียนทุกคน โดยเขียนเครื่องหมาย / ทุกครั้งที่มีการพฤติกรรม
นั้นเกิดขึ้นลงในตารางบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้วิจัยตามหลักการสังเกตแบบสุ่มเหตุการณ์

✓ แบบแผนและวิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการ
การทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group
Pretest - Posttest Design (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216)

ตาราง 1 แสดงแผนการทดลองแบบ Randomized Control - Group
Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂
R	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบสุ่ม	
ER	แทน	กลุ่มทดลองที่สอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม	
CR	แทน	กลุ่มควบคุมซึ่งสอนอ่านตามคู่มือครู	
T ₁	แทน	การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)	
T ₂	แทน	การสอบหลังการทดลอง (Posttest)	
X	แทน	การทดลองสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม	

1. วิธีดำเนินการทดลอง

1.1 จัดปรุมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของ ผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน

1.2 ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

1.3 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาของการสอนเท่ากัน คือใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที แต่ละกลุ่ม สอน 2 คาบต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในการทดลองรวม 6 สัปดาห์ แตกต่างกันเพียงวิธีการสอน คือ กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และกลุ่มควบคุมสอนตาม คู่มือครู พร้อมกับบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษตลอดทั้งคาบเรียน

1.4 ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ของแต่ละกลุ่ม

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t - test ชนิด Difference Score

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและ หลังการทดลอง โดยใช้ t - test ชนิด test of dependent

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ χ^2 ชนิด Test of Goodness of Fit

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยและ ค่าความแปรปรวน

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 59) คือ

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 63)

$$s^2 = \frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน	ความแปรปรวน
	f	แทน	ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	x^2	แทน	คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว

2. หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์, 2516 : 88 - 91) คือ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR - 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2531 : 168 - 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด ($q = 1 - p$) ในข้อหนึ่ง ๆ
 s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องหมายฉบับนี้

4. ทาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ของเคลลี และเปิดตารางของ จุง เตห์ ฟาน (Fan.
1952 : 6 - 32)

5. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้
t - test ชนิด Difference Score (Scott. 1967 : 264) จากสูตร

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{n_1} + \frac{S_{D_2}^2}{n_2}}$$

และ $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t

MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มทดลอง

MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มควบคุม

$S_{D_1}^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบหลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มทดลอง

$S_{D_2}^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบหลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มควบคุม

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

1

6. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภายในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test ชนิด test of dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 87) จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ D แทน คะแนนความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N แทน แทนจำนวนคู่

7. เปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ χ^2 ชนิด Test of Goodness of Fit (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 89) จากสูตร

$$\chi^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่า ไค - สแควร์
O แทน ค่าความถี่ที่ศึกษามาได้
E แทน ค่าความถี่ที่หวังไว้โดยทฤษฎี
และ df = K - 1
เมื่อ K แทน จำนวนตัวแปรที่ศึกษา

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
S_D^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
t	แทน	ค่าอัตราวิกฤต t ใน t-distribution
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
χ^2	แทน	ค่า ไค-สแควร์
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนอ่านตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนอ่านตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้ t-test ชนิด Difference Score ได้ผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S	t
กลุ่มทดลอง	43	5.26	14.15	2.91**
กลุ่มควบคุม	43	2.93	13.45	

**p < .01

t._{.01} (df = 60) = 2.66

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันที่ระดับ .01 นั่นคือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับที่เรียนโดยการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนความเข้าใจในการอ่าน สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มทดลอง และภายในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มทดลองและภายในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	D ²	(D) ²	t
กลุ่มทดลอง	43	226	1782	51076	9.16***
กลุ่มควบคุม	43	126	934	15876	5.24***

***p < .001

t._{.001} (df = 40) = 3.551

จากตาราง 3 แสดงว่า กลุ่มทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือ ภายหลังจากทดลอง นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบที่เน้นให้มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกับก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 โดยทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยใช้ χ^2 ชนิด Test of Goodness of Fit ได้ผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ข้อมูล	ผลรวมของความถี่ของพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ	χ^2
กลุ่มตัวอย่าง		
กลุ่มทดลอง	861	5.31
กลุ่มควบคุม	768	

$$*p < .05$$

$$\chi^2_{.05} (df = 1) = 3.84$$

จากตาราง 4 แสดงว่าพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครู

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน
3. พฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกเรียนวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1 (อ 031) โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกเรียนวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1 (อ 031) โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 86 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling)

กลุ่มทดลอง จำนวน 43 คน ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบซีและซีที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม

กลุ่มควบคุม จำนวน 43 คน ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งดำเนินการสอนด้วยวิธีการสอนแบบซีและซีที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม จำนวน 6 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว

2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ซึ่งดำเนินการสอนตามคู่มือครูตามคำแนะนำของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยครอบคลุมพฤติกรรมการอ่าน 5 พฤติกรรม คือ การบอกความหมายของคำศัพท์ การแปลความ การตีความ การขยายความ และจับใจความสำคัญ โดยแบบทดสอบดังกล่าวนี้เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง .28 - .80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20 - .87 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ .88

4. แบบสังเกตพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบสังเกตแบบลุ่มเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้ว

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้คือ

1. ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เนื้อหาเดียวกันระยะเวลาของการสอนเท่ากัน คือ ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที แต่ละกลุ่มสอน 2 คาบ ต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในการทดลองรวม 6 สัปดาห์ แตกต่างกันเพียงวิธีการสอน คือ กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และกลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู พร้อมกับบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดทั้งคาบเรียนที่ 5, 6, 9, 10, 11 และ 12

3. ทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ภายหลังการทดลอง

4. ดำเนินการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ชนิด Difference Score
3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มทดลอง และภายในกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test ชนิด Test of Dependent
4. เปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ χ^2 ชนิด Test of Goodness of Fit

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ
ชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ .01
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะ
ที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. พฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มี
การเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ศึกษาพัฒนาการ
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม
กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งผลปรากฏว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะ
ที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1 ที่ได้ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ
ชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่า
นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหา
ทางวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านและมีองค์ประกอบสำหรับการอ่าน
ดีกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูดังนี้ คือ

1.1 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีประสบการณ์เดิม มากกว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนในกลุ่มทดลอง มีโอกาสได้คิดถึง ประสบการณ์เดิม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่อ่านได้มาก เช่น การอภิปรายกลุ่ม การตอบคำถามของครู การแสดงบทบาทสมมติ และการเล่นเกมทางภาษา จึงทำให้การเดาความหมายของคำศัพท์ สำนวน เพื่อการแปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น รวมทั้งได้รับการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม ของชนชาติเจ้าของภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเปรียบเสมือนการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์เดิม รวมทั้งสามารถถ่ายโยงประสบการณ์เดิมเหล่านั้น มาช่วยในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน แต่ในขณะที่เดียวกันนักเรียนในกลุ่มควบคุมมีโอกาสดำเนินการใช้ความคิด และประสบการณ์เดิมในการอ่านน้อย เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นการอธิบายจากผู้สอน และทำแบบฝึกหัดในแต่ละบทเรียน

1.2 นักเรียนในกลุ่มทดลอง มีโอกาสพัฒนาความสามารถทางด้านภาษา และ โครงสร้างไวยากรณ์ ได้มากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลอง มีโอกาสอภิปรายเกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้าง และความหมายของสิ่งที่อ่าน ภายในกลุ่มของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ฝึกคิด ฝึกเดาความหมายของคำศัพท์ สำนวนต่าง ๆ ประกอบกับมีความกล้าแสดงออกในการขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครู ซึ่งทั้งหมดนี้ก่อให้เกิดประสบการณ์ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาได้ดีขึ้น ในทางตรงกันข้ามนักเรียนในกลุ่มควบคุม เรียนโดยการฟังคำอธิบายจากครูเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะใช้ความคิด และมักใช้ความจำเป็นส่วนใหญ่ จึงส่งผลให้กลุ่มทดลองสามารถพัฒนาทักษะทางภาษามากกว่ากลุ่มควบคุม

1.3 กิจกรรมของนักเรียนในกลุ่มทดลอง เน้นการใช้กระบวนการทางความคิดดีกว่ากิจกรรมของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลองมีบทบาทเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน มีโอกาสได้ใช้ความคิดตลอดเวลา เริ่มตั้งแต่การเดาความหมายของคำศัพท์ สำนวน การร่วมกันอภิปรายกลุ่มเพื่อแสดงความคิดต่อสิ่งที่อ่าน จึงส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองคุ้นเคยกับการใช้ความคิด และพยายามใช้ความคิดตลอดเวลาที่อ่านบทอ่าน ในขณะที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีบทบาทเป็นผู้ฟัง จึงขาดทักษะด้านการคิด ไม่ใช้ความพยายามที่จะเดาความ และพะวงอยู่กับการแปลคำศัพท์แบบคำต่อคำเท่านั้น

1.4 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่านเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดสภาพชั้นเรียนของการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม ช่วยให้นักเรียนไม่รู้สึกเครียด ห้องเรียนมีบรรยากาศดีสีสันสวยงาม มีกิจกรรมเพื่อลดความเครียดเป็นระยะ ๆ คือการหายใจเข้าออกลึก ๆ การฟังเพลงบรรเลง การบริหารร่างกาย เล่นเกม และได้รับการเสริมความรู้ทางวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นสิ่งแปลกใหม่ ตลอดจนการได้แสดงออกต่าง ๆ ในทางตรงกันข้าม สภาพห้องเรียนของการสอนตามคู่มือ เป็นแบบปกติ คือนั่งเป็นแถว หันหน้าหาผู้สอน ขณะเรียนและอ่านต้องคอยประจบกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และคำศัพท์ยาก ๆ ตลอดเวลา

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ได้ตั้งไว้ โดยนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านหลังเสร็จสิ้นการทดลอง

2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม ได้เรียนอย่างสนุกสนาน สะดวกสบาย เรียนอย่างมีปฏิสัมพันธ์ ไม่ต้องคอยประจบกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพิ่มเติม มีโอกาสได้เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมการเรียนการสอน มีการทำงานช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในการค้นหาความหมายของคำศัพท์ สำนวน และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนแสดงบทบาทสมมติบางตอนจากเนื้อเรื่อง โดยใช้ภาษาที่เรียนรู้ไปแล้วจึงส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 69, 97)

2.2 นักเรียนกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยเริ่มตั้งแต่ การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน ตั้งคำถามเพื่อเร้าความสนใจ สอนศัพท์ สำนวน และโครงสร้างที่ครุคิดว่ายาก จากนั้นครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และขั้นตอนสุดท้ายคือ การทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดนี้ช่วยส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ศรีสกุล ด้านยุทธศิลป์ (2529 : 108 - 109) ที่พบว่า การนำคำศัพท์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาหรือใจความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านมาสอนก่อน จะช่วยให้เด็กเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

3. พฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3 ที่ได้ตั้งไว้ โดยนักเรียนในกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน สูงกว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุมทั้งนี้ เป็นผลมาจาก

3.1 นักเรียนในกลุ่มทดลอง ได้เรียนด้วยความสบายใจภายใต้บรรยากาศที่ สบายงาม และนั่งเรียนเป็นกลุ่ม รวมทั้งได้ผ่อนคลายความเครียดโดยการเล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ ฟังเพลงบรรเลงและเปลี่ยนอริยาบทได้ จึงส่งผลให้ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย และพร้อมที่จะทำกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา ทั้งนี้สังเกตได้จากการตั้งใจฟังคำสั่งของครู การทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทันทีที่ครูสั่ง ในขณะที่นักเรียนในกลุ่มควบคุม เรียนโดยการฟังบรรยายจากครู เป็นส่วนใหญ่ในห้องเรียนปกติ นักเรียนบางคนจึงมีพฤติกรรมเบื่อหน่าย และขาดความตั้งใจเรียน

3.2 นักเรียนในกลุ่มทดลอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตลอดเวลา เช่น การเสนอความคิดเห็นต่อชั้นเรียน ได้เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสดงออกทางภาษาได้มากขึ้น ในขณะที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย เพียงแต่ฟังการอธิบาย และทำแบบฝึกหัดเท่านั้น

3.3 นักเรียนในกลุ่มทดลอง มีโอกาสได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติเจ้าของภาษา มาช่วยในการถ่ายโยง เพื่อทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่าน จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมกระตือรือร้น และตั้งใจทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี ในขณะที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการเสริมความรู้ทางวัฒนธรรม จึงมีประสบการณ์เดิมน้อยกว่า เมื่อพบบทอ่านที่มีคำศัพท์และโครงสร้างยาก ๆ จึงเกิดความท้อแท้ ขาดความสนใจ มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนน้อยลง

แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน มีประสบการณ์เดิม มีความสามารถในการคิด มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่าน และมีจุดประสงค์ในการอ่าน รวมทั้งมีพฤติกรรมตั้งใจเรียน สูงกว่าการสอนตามคู่มือครู

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนในคาบแรก ๆ ครูผู้สอนควรเลือกบทอ่านสั้น ๆ มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เป็นเรื่องใกล้ตัว เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับการใช้ความพยายามที่จะอ่านให้เข้าใจ ทั้งยังเอื้อต่อการจัดบรรยากาศ และสภาพห้องเรียนให้สวยงาม ได้รับความสนใจอีกด้วย

1.2 ขนาดของกลุ่มในการทำกิจกรรมกลุ่มแต่ละครั้ง ควรมีประมาณ 3 - 4 คน เพื่อทุกคนในกลุ่มมีโอกาสได้ทำกิจกรรมทุกคน

1.3 ระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มในการเดาความหมายของคำศัพท์ สำนวน และมีปัญหาเกิดขึ้น ครูควรเข้าไปให้ความช่วยเหลือทันที เพื่อมิให้กิจกรรมกลุ่มเกิดการหยุดชะงัก

1.4 สภาพของห้องเรียนภาษาอังกฤษ ควรเป็นห้องเรียนที่สะอาด อากาศถ่ายเทสะดวก ห่างไกลจากเสียงรบกวน และเอื้อต่อการจัดกิจกรรม เช่น การเคลื่อนย้ายโต๊ะ และเก้าอี้ ออก เพื่อให้นักเรียนนั่งกับพื้นห้องได้ในบางกรณี

1.5 การให้นักเรียนมีโอกาสได้ผ่อนคลายความเครียด โดยการเล่นเกมบริหารร่างกาย ฟังเพลง การทำสมาธิ หรือการเปลี่ยนอิริยาบถจะช่วยให้นักเรียนลดความเครียด ความเบื่อหน่าย และพร้อมที่จะเรียนต่อไป

1.6 ครูสอนภาษาอังกฤษควรศึกษาหาความรู้ด้านวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอยู่เสมอ รวมทั้งควรมีการรวบรวมสื่อการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้สอนเนื้อหาทางวัฒนธรรมเพิ่มเติม อีกทั้งควรกว้างขวางพอที่จะติดต่อขอให้วิทยากร ซึ่งเป็นชนชาติเจ้าของภาษาจริง ๆ มาให้ความรู้แก่นักเรียนโดยตรงในบางโอกาส

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ก่อนเริ่มการทดลองสอน ควรจัดปฐมนิเทศ (Orientation) อย่างน้อย

1 คาบเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนทราบขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนการสอน และเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับความเข้าใจขั้นตอน และกระบวนการเรียนการสอน

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะ ที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครู

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะ วิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการสอนอ่านตามคู่มือครู เพื่อศึกษาว่า นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่

2.4 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ความคงทนในการเรียนรู้หรือเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ฯลฯ

2.5 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม โดยเพิ่มเวลาการทดลองเป็น 1 ภาคการศึกษาหรือ 1 ปี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กาญจนา ศรีภักทวิทย์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2521.
- ชัยพร วิชชาวุธ. การวิจัยเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- เชวง จันทรเชษฐ์. การแปลเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- เดือนตา ไมจันทร์. ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนหัวข้อวัฒนธรรมในแบบเรียนภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- ถนอมวงศ์ ส้ายอคมรรณผล. การอ่านให้เก่ง. กรุงเทพฯ : กระดาษสา, 2529.
- ทฤษฎี เตียวรัตนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ทรงพร อิศโรธกุล. "แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนอ่าน," ภาษาศาสตร์ปริทัศน์. 7(2) : 36 - 50 ; ภาคเรียนที่ 2, 2529.
- ทศพร สุวรรณชาติ. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอดแทรกและไม่สอดแทรกเนื้อหาและกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- ทิพา เทพอัครพงศ์. "วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบผสม," มนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 8 (5) : 60 ; 2528.

- เทพิน นิละภมร. ปฏิบัติการทางภาษาก่อนสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. คู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษ : ความรู้เบื้องต้นเรื่องวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2507.
- ประสิทธิ์ ภาพัณณกลอน. แบบเรียนภาษาไทย ท 031 ภาษากับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- ประสิทธิ์ นรศาสน์. การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์. ปรินทิพจน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ปราณี ระเบียบดี. ผลของการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินทิพจน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับปรุงกิจกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.
- พินดา สุนทรวิภาต. การศึกษาความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและความเข้าใจในวัฒนธรรม. ปรินทิพจน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- พัชร ถาวรพยัคฆ์. การศึกษาระดับทักษะภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพจน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี และส่องศรี ไชยประเสริฐ. ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

- ภรณ์ อินทรศร. ผลการใช้วิธีควบคุมตนเองปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2526. อัดสำเนา.
- มานิต บุญประเสริฐ. "การสอนภาษาอังกฤษ," จันทร์เกษม. 17(4) : 9 ; กันยายน
 2526.
- รัชนี้ ศิริมาลา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบซีเนะ (Suggestopedia) กับวิธี
การสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- รัตนา ศิริพานิช. หลักการสร้างแบบทดสอบวัดทางจิตวิทยาและทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- รัตนา ศุภจตุรัส. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้โครงสร้างระดับยอด
(TLS) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยของการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2531.
- วิศุณี แทนประเสริฐสุข. ผลของการใช้ตัวแบบภาพยนตร์ต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สถานะเรกريبเค็กหญิงพญาไท. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ :
 กองการวิจัยของศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2523.
- ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครู
สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์, 2528.

- ศรีสกุล ด้านยุทธศิลป์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนอ่าน 3 วิธี โคลซ SQ3R และตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์. การเปรียบเทียบผลของการใช้หลักพีแมคกับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรักษาททรัพย์พิทยากร อำเภออินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง 2533. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.
- สมจิตร วรณวิไลย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สมเชาวน์ ชาคินฤดม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี : วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, 2531.
- สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สุรินทร์ ยอดคำแปง. ผลของการฝึกผ่อนคลายความเครียดที่มีต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

อัสสาเนา.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2529.

เสมอใจ ชื่นจิต. การเปรียบเทียบพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการเสริมแรงทางบวกเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัสสาเนา.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารการสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.

อุมาพร ชูชื่นกลิ่น. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางบวกของครูต่อนักเรียนกับพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัสสาเนา.

Albadah. "A Plan for Teaching American Culture to Saudi High School Students," Dissertation Abstracts International. 47(2) : 396 - A ; 1985.

✓ Alexander, R.N. and C.R. Apfel. "Altering Schedule of Reinforcement for Improved Classroom Behavior," Exceptional Children. 43 : 97 - 99 ; 1970.

Bancroft, W. Janes. "The Lozanov Method and It's American Adaptation," in The Modern Language Journal. 62(4) : 167 - 175 ; 1978.

_____. "Suggestology and Suggestopedia : The Theory of the Lozanov Method," Resources in Education (ERIC). October, 1985.

_____. "Three Methods for Language Acquisition : Total Physical Responses ; the Tomatic Program ; Suggestopedia," Resources in Education (ERIC). November, 1984.

Barnitz, J.C. Reading Development of Nonnative Speakers of English. Florida : Harcourt Brace Jovanovich, 1985.

Bass, Jo Ann Fisher. "The Effects of the Suggestive - Accelerative Learning and Teaching Method and a Structural Analysis Method on Vocabulary Learning," Dissertation Abstracts International. 47(1) : 135 - A ; 1985.

✓ Broden, M., R.V. Hall and Denlap A.R. Clark. "Effects of Teacher Attention and a Token Reinforcement System in a Junior High School Special Educational Class," Exception Children. 36 : 351 - 459 ; 1970.

Brooks, Nelson. Language and Language Learning. New York : Harcourt Brace & World, Inc., 1960.

Brown, H. Douglas. "Affective Factors in Second Language Learning," in The Second Language Classroom : Direction for the 1980's. p.113 - 129. New York : Oxford University Press, 1981.

Callendo, Gloria Marie. "A Profile of Six Accelerated Learning Language Teachers of Suggestopedia (ALTOS) at a Selected Language and Cultural Center," Dissertation Abstracts International. 51(11) : 5693 - A ; 1990.

Cooper, J.D. The What and How of Reading Instruction. Ohio : Howell Information Company, 1988.

Du - Babcock, Bertha. "The Effectiveness of the Suggestopedia Approach in Teaching English as a Second Language to Adult Learners," Dissertation Abstracts International. 47(10) : 2926 - A ; 1986.

Finocchiaro, Mary and Michael Bonomo. The Foreign Language Learners : A Guide for Teachers. New York : Regents Publishing Company, 1973.

Garcia, Yolanda O. Longoria. "A Suggestopedic Study on Second Language Reading Achievement and Its Effect on Learning Strategies," Dissertation Abstracts International. 47(2) : 401 - A ; 1985.

Gokak, V.K. The Teaching of English Literature Overseas. London : Methuen & Co., Ltd., 1963.

Gordon and Breach. "Suggestology and Outlines of Suggestopedy," TESOL Quarterly. 13(2) 255 - 266 ; July, 1979.

- Harris, Andrew. A Language Testing Handbook. London : Macmillan Press. 1983.
- Harris, L.A. and C.B. Smith. Reading Instruction. New York : Holt Rinehart and Winston, 1976.
- Hawley, Robert C. and Isabel Hawley. "A Handbook of Personal Growth," in Activities for Classroom Use. Mess Educational Research Association, 1972.
- Hayakawa, Isamu. "Application of Contrastive Analysis of English and Japanese to the Teaching of English in Japan," Masters Abstracts International. 29(2) : 197, 1990.
- Holton, Geraled. Introduction to Concepts and Theories in Psychology. Massachuettts : Addison - Wesley, 1973.
- Lahaderne, Henriette M. "Attitudinal and Intellectual Correlates of Attention : A Study of Four Sixth - Grade Classroom," Journal of Educational Psychology. 59 : 320 - 324 ; August, 1968.
- Lony Gold. "Suggestopedia : Activating the Student's Reverse Capacities," English Teaching Forum. 22(3) : 26 - 33 ; July, 1985.
- Madsen, Harold S. Techniques in Testing. New York : Oxford University Press, 1983.
- Moreno - Montalvo, Marta Mirna. "Developing Communication Competence through Suggestopedia Techniques : An Exploratory Project with First Year College ESL Students," Dissertation Abstracts International. 49(1) : 84 - A ; 1987.
- Oller, John W. Language Test of School : A Pragmatic Approach. London : Longman, 1979.
- Paulston, Christina B. and Mary N. Bruder. Teaching English as a Second Language : Techniques and Procedures. Massachusett : Winthrop Publisher Inc., 1976.
- Pearson, David P. and Dale D. Johnson. Teaching English Comprehension. New York : Rinehart and Winston Inc., 1979.
- Pett, James. "Reading as ESL Skill at the University," English Teaching Forum. 20(3) : 17 - 19 ; July, 1982.
- Scott, William A. Introduction to Psychological Research. New York : John Willy & Sons Inc., 1962.

- Shepherd, David L. Comprehensive High School Reading Methods. Ohio : A Bell and Howell Company, 1973.
- Steffensen, M.S. and Joag - Dev, C. "Cultural Knowledge and Reading," in Reading in a Foreign Language. London : Longman, 1985.
- Stevick, E.W. Memory, Meaning and Method : Some Psychological Perspective on Language Learning. Rowley : Newbury House, 1976.
- Ward, James. "Techniques for Teaching Reading," English Teaching Forum. 18(2) : 2 - 7 ; April, 1980.
- Widdowson, H. Teaching Language as Communication. Oxford : Oxford University Press, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แผนการ สอนกลุ่มทดลอง
- แผนการ สอนกลุ่มควบคุม

Lesson Plan for the Experimental Group

Periods 1 - 2

Time : 100 minutes

Content : A passage and four property ads

Objectives :

1. The students are able to tell the full words of the given abbreviations.
2. The students are able to answer the questions dealing with the passage and the ads they have read.
3. The students are able to tell the meaning of the vocabulary.

Teaching Aids :

1. Newspapers
2. Vocabulary chart (both abbreviations and full words)
3. Pictures (houses and apartments)
4. Light music
5. Gossip game

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- Who lives in a house / an apartment / a condominium?
- Is it your own home?
- What can you do if you want to buy, to sell, or to rent a house?

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the ads and the passage being read by the teacher, then read them silently.

2.2 The students discuss the passage, the ads, the vocabulary, and the abbreviations in groups of four while light music is being played.

2.3 The students do two exercises by discussing in their groups or asking for the teacher's help when they have some problems.

2.4 The teacher presents American housing and family.

- "Apartment" is an American word, "flat" is a British English word.
- Some people live in an apartment which is crowded and noisy.
- Homes in quiet, pleasant neighborhoods are too expensive, and the prices in all areas seem to go up every day.
- Families are generally smaller than they used to be.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuades the students to close .

their eyes, breathe in and out deeply while light music is being played softly.

3.2 The students imagine themselves as the newspaper readers reading the ads while the teacher is reading the passage and the ads aloud.

3.3 The students listen to light music and move their parts of bodies.

3.4 The students reduce their tension by exercising their eyes and shoulders, and by playing a gossip game in groups of eight.

"I want to rent a house in Chaityaphum. It must have five bedrooms, four bathrooms, one living room, one dining room, and one kitchen."

4. Evaluation

4.1 The teacher lets the students discuss the given topic "Which ad is the most interesting one ? Why ?" in groups of four.

4.2 Each group presents their idea in English.

4.3 The students do the vocabulary exercise individually.

Periods 3 - 4

Time : 100 minutes

Content : Passage 27 from Elementary Stories for Comprehension
(Mr. Reece ...)

Objectives : 1. The students are able to tell the meanings
of the vocabulary.
2. The students are able to conclude and interpret
the story they have read.

Teaching Aids : 1. Light music
2. Pictures (restaurants, ads, food, meals)
3. Vocabulary chart (farmer, cinema, wife,
husband, meal, restaurant, notice)
4. Realia (English newspapers)
5. Grammar chart (Simple past tense)

Evaluation : 1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

The teacher and the students talk about the decorated
classroom environment.

- What do you usually do on Saturdays ?
- Where did you have dinner last night ?
- What meal do we usually eat in a restaurant ?

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the story being read by the teacher and then read it silently.

2.2 The students discuss the passage in groups of three, focusing on the vocabulary as well as the ad shown on the blackboard.

2.3 The students do a comprehension and a vocabulary exercise, then both the teacher and the students talk about the correct answers.

2.4 The teacher presents English meals.

- Four meals a day are served in an ordinary English home: breakfast, lunch, tea, and dinner.

- The usual time for lunch is one o'clock.

- Expressions during meals

- Things on the dinner - table

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuades the students to close their eyes, and breathe in and out deeply about 1 minute.

3.2 The students imagine themselves as Mr. or Mrs. Reece while the teacher is reading the passage aloud.

3.3 The students listen to light music and move their parts of bodies.

3.4 The students reduce their tension by exercising their arms, and having a role-play activity in pairs.

- Suppose both of you are Mr. and Mrs. Reece, show your role-play when you both are walking and looking at several restaurants until you find the best one.

4. Evaluation

The students discuss the open - ended question in pairs.

- If you were Mr. Reece, what would you tell your wife ?

Why ?

Then the teacher randomizes three pairs of the students to present their idea.

Period 5 - 6

Time : 100 minutes

Content : The cherry Tree

Objectives :

1. The students are able to tell the meanings of the vocabulary.
2. The students are able to answer the questions from the story they have read.
3. The students are able to tell their opinion about the story they have read.

Teaching Aids :

1. Light music
2. Pictures (trees, forest, cherry tree, hatchet, President, firewood, and birthday party)
3. Vocabulary chart
4. Realias (firewood, birthday present, the map of the U.S.A.)

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activity.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- Can you guess who George Washington was ?

- What can people who live in the forest do ?

- What do you do on your birthday ?

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the story being read by the teacher and then read it silently.

2.2 The students discuss the story focusing on the vocabulary in groups of three while light music is being played.

2.3 The students do a vocabulary exercise (Exercise 1) and a comprehension exercise (Exercise 2) by discussing in groups of three, then both the teacher and the students talk about the correct answers of the comprehension exercise.

2.4 The teacher presents American special events and how to address an American's name.

- On Presidents' Day (third Monday in February, combined celebration of Washington's birthday and Lincoln's birthday), many schools close for a week's holiday. Banks and post offices close for the day.

- On an American's birthday, adults celebrate with their family and usually have a cake with candles; children have parties, invite friends, wear hats, play games, receive prizes, eat cake and ice cream: guests bring relatively inexpensive presents.

- To whom would an American send a birthday card or present ?

Activity : Tick the mark✓ who an American send a birthday card
to and who you would send it in Thailand.

Relationship	In the United States			In Thailand		
	Yes	No	Maybe	Yes	No	Maybe
1. Parents						
2. Neighbor						
3. Good friend						
4. Colleague						
5. Boy friend / girlfriend						
6. Teacher						
7. Classmate						
8. Uncle / aunt						
9. Wife / husband						

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuades the students to close their eyes as well as breathe in and out deeply while light music is being played softly for one minute.

3.2 The students imagine themselves as George Washington while the teacher is reading the story aloud.

3.3 The students listen to light music and move their parts of bodies.

3.4 The students reduce their tension by exercising their necks and arms, and by having a role-play activity in groups of three.

- Suppose the first person were Mr. Washington, the second one were George, and the third one were Mrs. Washington, show your role-play when George cut down his father's cherry tree. Then the teacher randomizes two groups to present their role-plays.

4. Evaluation

The teacher gives the students a topic for discussion in groups of three. Then the teacher comments their opinion.

- If you were Mr. Washington, would you act as he did ? Why ?

Periods 7 - 8

Time : 100 minutes

Content : A shopping conversation and three department store ads

Objectives :

1. The students are able to answer the questions dealing with the conversation and the ads they have read.
2. The students are able to tell the meanings of the vocabulary.
3. The students are able to show their opinion about the conversation and the ads they have read.
4. The students are able to match the ad with the conversation they have read.

Teaching Aids :

1. Magazines
2. Shop ads
3. Vocabulary chart
4. Pictures (clothes)
5. Light music
6. A cassette
7. Realias (sweater, blouse, shirt, pants, shorts, and shoes)

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- Where do you go when you want to buy a new shirt ?
- What can you find in a department store ?
- Why do most people like shopping in a department store ?

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the conversation from the cassette and read it silently.

2.2 The students discuss the conversation and the ads in groups of three while light music is being played.

2.3 The students do exercise 1 and 2 individually.

2.4 The teacher presents American shopping culture,

- Shopping in the U.S. is exciting and challenging.
- The customer is offered an almost limitless selection of merchandise in all price ranges and sizes.

then the teacher lets the students discuss a shopping custom quiz in groups of three.

Choose the best answer that best fits American circumstance.

1. You are in a department store because you wish to look but have no intention of buying anything. A salesperson comes up to you and asks, "May I help you?" What should you do?
 - a) Say no.
 - b) Say, "Thanks, but I'm just looking."
2. You see a suit that you really like but think the price is too high. What should you do?
 - a) Offer the clerk less money for it.
 - b) Look for the same suit at another store where it may cost less.
3. You wish to buy some new clothes but are not sure of what size you wear in American sizes. What should you do?
 - a) Ask the salesperson for help.
 - b) Try on clothes until you find the size that fits you.
4. You wish to return something you bought a month ago. You've never used it. At the store, the clerk tells you that since you bought it more than seven days ago, you cannot return it. What should you do?
 - a) Ask to see the manager.
 - b) Thank the clerk and leave.
5. You received a shirt as a gift for your birthday. You like it but find it is too small. What should you do?
 - a) Go to the store where your friend bought the shirt and exchange it for a large size.
 - b) Nothing. Keep it because it is a gift.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher tells the students to close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as the customers going shopping while the teacher is reading the conversation and the ads aloud.

3.3 The students move their parts of bodies while light music is being played.

3.4 The students reduce their tension by playing a shopping game.

3.4.1 The students sit around like a circle.

3.4.2 The students name themselves by using the things they can find in a department store and write their names in a piece of paper.

3.4.3 The teacher chooses one student to be a customer.

3.4.4 When the customer says, "I want a, " the student whose name is the thing the customer calls must stand up and follow him.

3.4.5 When the customer shouts, "I've spent all my money," the students following him must quickly sit at the space. The student who has no seat must be the next customer.

4. Evaluation

The students discuss the questions in exercise 3 in groups of three. Then they present their opinion along with the teacher's comments.

Periods 9 - 10

Time : 100 minutes

Content : Swimming in Safety

Objectives :

1. The students are able to answer the questions dealing with the passage they have read.
2. The students are able to use the vocabulary in new situations.
3. The students are able to find the main idea of the passage they have read.

Teaching Aids :

1. Light music
2. Pictures (the sea, swimming, suit, wave, people, and the beach)
3. Realia (a red flag)

Evaluation :

1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. Orientation

The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- Who can swim ?
- Where do you usually swim ?
- What do you usually do while you are swimming ?

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the passage being read by the teacher and read it silently.

2.2 The students discuss the vocabulary and the idioms in groups of four while light music is being played.

2.3 The students do the comprehension exercise in their groups and the vocabulary exercise individually.

2.4 The teacher presents American's and English's recreation.

- The most popular sports in the U.S. are football, basketball, and baseball.

- In England, there are three kinds of recreation : general sports such as cycling and skating, athletic contests such as running and swimming, and outdoor games such as football and tennis.

- The most favorite games in England are football and cricket. Football is still the favorite organized game in winter; even as cricket is the favorite game in summer.

- Football in England is called "soccer" in the U.S.

3. Increase the students' retention

3.1 The teacher persuades the students to close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as the swimmers

the teacher is reading the passage aloud.

3.3 The students listen to light music and move their parts of bodies.

3.4 The students reduce their tension by acting as if they were swimming, and having a role-play in groups of four,

- You are swimming. Suddenly one of you is drowning. Ask for help.

4. Evaluation

The students discuss in groups of four and then present their idea.

- Which is better: swimming in the pool or in the sea ?

Period 11 - 12

Time : 100 minutes

Content : Money for Water

Objectives :

1. The students are able to complete the sentences dealing with the story they have read.
2. The students are able to arrange the sentences into the correct order.

Teaching Aids :

1. Pictures (a woman, a dog, a kennel, and bread)
2. Vocabulary chart (fatter, ill, die, veterinarian, better, servant, kennel, save, and life)
3. Grammar chart (Comparative degree)
4. Light music

Evaluation : The teacher checks the students' exercises.

Teaching Procedures :

1. Orientation

The teacher and the students talk about the decorated classroom environment.

- Who has a pet ?
- What kind of pet have you got ?

- What is its name ?
- Has it ever been sick ?

2. Present the new lesson

2.1 The students listen to the story being read by the teacher, then read it silently.

2.2 The students discuss the vocabulary, idioms, and the whole meaning of the story in groups of four while light music is being played.

2.3 The students do two comprehension exercises individually.

2.4 The teacher presents "Pets in America."

- Most Americans have pets. Pets can be dogs, cats, mice, or tropical fish. Pets usually live in the house and are treated with great care and affection. Dogs and cats generally have the freedom to walk around the house, and their food is usually kept on the floor in the kitchen. It is not unusual for pets to be fed food from the family table.

- Here is a list of facts about pets in the United States.

1. Americans spend a great deal of money on their pets every year. Some even buy coats and fancy collars for their dogs and cats.

2. It is against the law in the U.S. to mistreat an animal. A person could have to pay a large fine or even go to jail if convicted.

3. The cost of pet care is so high that insurance companies are beginning to sell health insurance for pets.

4. People sometimes bury their pets in very expensive pet ceremonies.

5. Some dogs and cats are fed directly from the table and are given beds and pillows in the house. They are treated like "one of the family."

3. Increase the students' retention

3.1 The students close their eyes and breathe in and out deeply for one minute.

3.2 The students imagine themselves as Mrs. Prance or the vet while the teacher is reading the passage aloud.

3.3 The students listen to light music and move their parts of bodies.

3.4 The students reduce their tension by exercising their hands, arms, and legs, and by having a role-play.

Act as Mrs. Prance and the vet talking in the clinic.

4. Evaluation

The students discuss the given open-ended question in groups of four.

"Will her dog become sick again ? Why ? And what will she do ?"

Lesson Plan for the Control Group

Periods 1 - 2

Time : 100 minutesContent : A passage and four property ads

When you want to rent a house or an apartment, you need to look at the classified ads in the newspaper. These ads are in section as "Apartment", "House", and so on. In large city newspapers, the ads for each area of the city appear together. Each ad gives information about location, the size, the cost, and the furnishings. Because the ad is usually small, this information is in the form of abbreviations (short forms of words).

Ad 1

Ad 2

HOUSE FOR RENT	LUXURY HOUSE FOR RENT
SOI AREE SAMPHAN 2	Sammakorn Bangkokpi, short distance
FULLY DECORATED,	from new Ruamrudee School, 3b/3,
READY TO MOVE IN	baths, a/c, dining, living,
3 B/R, TEL + AIR	office, modern kitchen, garden
TEL 2944811 - 5	B 65,000 / M
MISS SUPA	Mr. Hiran 294 - 2914 - 5 (off)
	353 - 3370 (home)

Ad 3

Ad 4

BANGKOK APARTMENT

588/3 Petchaburi Rd, Opp. Metro

Theater, Furnished, 1&2 large B/R

Swimming Pool, Tennis Court,

nice & quiet

Short/ Long Term Rent

24 hrs. Security and Telephone Service

Tel : 2525123 - 9

2 B/R APARTMENT FOR RENT

NEAR ROBINSON DEPT.

RATCHADA PHISEK

FULLY FURNISHED,

2 BATH, HOT WATER,

3 A/C, DIRECT PHONE,

POOL, SECURITY

BT. 25,000/M

CALL 248 - 2930

- Objectives:
1. The students are able to tell the full words of the given abbreviations.
 2. The students are able to answer the questions dealing with the passage and the ads they have read.
 3. The students are able to tell the meanings of the vocabulary.

- Teaching Aids :
1. Newspapers
 2. Word Cards (apartment, classified ads, area, information, cost, decorate, security, and service)
 3. Abbreviation cards (B/R, Tel, bath, B, M, hrs., and A/C)
 4. Pictures (houses and apartments)

Evaluation : 1. The teacher observes the students' activities.

2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. The teacher states the behavioral objectives.

2. The teacher and the students talk about the property ads to build up their attention.

- Who lives in a house / an apartment / a condominium ?

- Is it your own home ?

- What can you do if you want to buy, to sell, or to rent a house or an apartment ?

then explains the vocabulary, abbreviations for ads, and how to read ads by using word cards, pictures, and newspapers.

3. The teacher reads the passage and the ads aloud, lets the students repeat, and corrects their pronunciation mistakes. The students read them aloud again.

4. The students read the passage and the ads silently, then do the exercise.

Exercise 1 Put a mark / into the table by using the given ads as a clue.

Statements	ad 1	ad 2	ad 3	ad 4
1. It is decorated.				
2. It has three bedrooms.				
3. It has two telephones				

Statement	ad 1	ad 2	ad 3	ad 4
4. It is air - conditioned.				
5. It has furniture.				
6. It is near a department store.				
7. It has a swimming pool.				
8. It is near a school.				
9. The rent cost is higher than 50,000 baht a month.				
10. There are guards all day and night.				
11. Anyone who likes hot water should choose this one.				
12. We can move to live here now.				
13. Anyone who wants to live near the theater should choose this one.				
14. It is suitable for anybody who wants to pay the rent cost less than 30,000 baht a month.				
15. It is in a quiet area.				

5. The teacher gives the students feedback by telling them the correct answers with explanation, then lets them do a vocabulary exercise individually.

Exercise 2 Read this ad and then write the full word of each abbreviation.

HOUSE FOR RENT

58 sqw, 4 b/r, 3 baths
 fully furnished, a/c, carpet,
 tel, 200 m. behind Yaohan
 (Ratchada Rd) 22,000 B/m
 T. 222-5446, (off), 245-8786 (home)

1. b/r = _____	2. baths = _____
3. a/c = _____	4. tel = _____
5. Rd = _____	6. B = _____
7. m = _____	8. T. = _____
9. office= _____	10. m. (200 m.) = _____

Periods 3 - 4

Time : 100 minutes

Content : A passage from Elementary Stories for Comprehension

Mr. Reece was a farmer. He and his wife grew a lot of things and they had a few cows. They worked very hard. One day, Mr. Reece said to his wife, "Let's go to Portsmouth next Sunday. We can have a good lunch there, and then we can go to the cinema."

His wife was very happy when she heard this, because she and her husband always ate a lot, and she did not like cooking three times a day every day.

They went to Portsmouth by train and walked about for an hour. Then, when it was 12 o'clock, they wanted to have a meal. They looked at several restaurants. In one of them, there was a notice outside : "Lunch : 12.30 to 2.30 : £ 1.50"

"Well, that's good," Mrs. Reece said. "We can eat for two hours for £ 1.50 here! This is the place for us."

Objectives : 1. The students are able to tell the meanings of the vocabulary.

2. The students are able to conclude and interpret the story they have read.

- Teaching Aids :
1. Pictures (restaurants and a notice)
 2. Word cards (cinema, farmer, husband, meal, notice, and restaurant)
 3. Grammar chart (Simple Past Tense)

is, am, are	was, were	have	had
hear	heard	go	went
grow	grew	say	said
eat	ate		

4. Restaurant ads

- Evaluation :
1. The teacher observes the students' activities.
 2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. The teacher states the behavioral objectives.
2. The teacher and the students talk about the passage to build up their attention,

- What do we usually do on Saturdays ?
- Where did you have dinner last night ?
- What meal do we usually eat in a restaurant ?

then explains the vocabulary and grammatical structure to the students by using word cards and the grammar chart.

3. The teacher reads the passage aloud, lets the students repeat, corrects their pronunciation mistake. Next, the students read the passage aloud altogether, and then the teacher explains how to read a restaurant ad.

EURO COFFEE SHOP

Daily Buffet Lunch

Net 130 baht

Our dinner menu offers a wide selection of
Thai, Chinese, Japanese, western & vegetarian dishes.

EURO INN HOTEL

Sukhumvit soi 31

Tel. 2599480 - 7

4. The students read the passage silently and do two exercises.

Exercise 1 Which of these sentences are true (T) and which are false (F) ?

1. Mr. and Mrs. Reece lived in a city.
2. They worked very hard.
3. They always ate a lot.
4. Mrs. Reece enjoyed cooking every day.
5. They walked about in Portsmouth for two hours.
6. Mrs. Reece did not often eat in a restaurant.

Exercise 2 Do this puzzle.

Across :

5. The restaurant closed at
6. Somebody wrote "Lunch : 12.30 to 2. 30 : £ 1.50" on a piece of

9. How many of meals did Mrs. Reece cook each day when she was at home ?
"..... of them."

11. She cooked three meals day.
12. Mr. and Mrs. Reece wanted to have in a restaurant.

13. Did the people in the restaurant really let Mr. and Mrs. Reece eat for two hours ?

14. Cities are usually bigger than

16. Mr. and Mrs. Reece looked at several before they chose one.

1	/	2	S	/	/	/	/	3	S	/	4
5	/	L	/	6	/	7	S	/	T	/	
	/	1	/		/	H	/	O	/		
8	/	P	/		/	9	A	/	L	/	
	/	P	/		/	L	/	E	/	10	C
11	/	E	/		/	12	L	/	N	/	H
	/	R	/		/	13	O	/	/	/	E
	/	1	/	14	/	W	/	15	/	/	M
	/	E	/		/	E	/		/	/	I
16	/	S	/		/	17	R	/		/	S
	/	T	/		/	/	/	/	/	/	T

Down :

1. These people sell things in their shops.
2. Easiest to slide on
3. A thief has my money.
4. Mr. Reece always ate a, because he was always hungry.
6. When Mrs. Reece has a in her house, she always invites a lot of people.
7. Less deep
10. Mrs. Reece buys her medicine at shop in the city.
13. The address of the restaurant was 5, Smith Street.

14. Mrs. Reece does not drink coffee after lunch : she drinks

.....

15. Mrs. Reece sometimes sings a while she is milking
the cows.

17. Mr. Reece never leaves any food on his plate : he always
eats it all

5. The teacher gives the students feedback by telling
them the right answers with explanation.

Periods 5 - 6

Time : 100 minutes

Content : The Cherry Tree

When George Washington was a small boy, he loved to ride through the forest with his father. Mr. Washington was a very kind man. He often stopped to help his men cut down trees for firewood.

"Father," asked the boy, "can't I help, too ? I will do as you do."

"No, my son. You are still too young," said his father. "But on your tenth birthday I will have a surprise for you."

George waited for his tenth birthday. He wanted to know what his father was going to give him. At last the day came. His father gave him a hatchet.

"Thank you, father," cried the boy. "It is beautiful! I like it. Now am I old enough to cut the trees in the forests?"

"We will begin to teach you," said Mr. Washington. Then George learned how to use his hatchet very quickly.

One day George went out alone. He saw a small tree in a field.

"I will have a surprise for my father," George thought. "I will cut down this tree before my father comes. Nobody will know about it."

The boy took his hatchet and cut down the tree. When his father came back from the fields that evening, he was sad.

"Someone has cut down my best cherry tree," he told his wife. "I asked all my men. They all said they had not done it. I don't know who did it."

When George heard this, he was sad. He wanted to make his father happy by helping him cut down the tree, but now his father was sad. He went to his father and said, "Father, I am the one who cut down your cherry tree. I thought it would make you happy. I am so sorry."

Mr. Washington took the boy in his arms and said, "That tree was precious. But you are much more precious to me. You have just told the truth ; and that is the most precious thing. Always tell the truth, my boy."

George Washington always remembered his father's words. He grew up to be a brave man and became the first President of the United States of America.

Objectives : 1. The students are able to tell the meanings of the vocabulary.

2. The students are able to answer the questions from the story they have read.

3. The students are able to tell their opinion about the story they have read.

Teaching Aids : 1. Pictures (cherry tree, a hatchet, forest, firewood, President)

2. Word cards (hatchet, forest, firewood, President, precious, and truth)

Evaluation : 1. The teacher observes the students' activities.

2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. The teacher states the behavioral objectives.

2. The teacher and the students talk about the passage to build up their attention,

- Can you guess who George Washington was ?

- What can the people who live in the forest do ?

- What do you do on your birthday ?

then explains the vocabulary and grammatical structure by using word cards.

3. The teacher reads the passage aloud, lets the students repeat, corrects their pronunciation mistake. Next the students read the passage aloud altogether again.

4. The students read the passage silently and do two exercises.

Exercise 1 Match the words in column A with their meanings
in column B.

- A -

- B -

..... 1. firewood

a) a small axe

..... 2. surprise (n)

b) of great value

..... 3. hatchet

c) a land covered with trees

..... 4. alone

d) very good

..... 5. forest

e) something unexpected

... 6. sorry	f) at all times
... 7. precious	g) wood for lighting a fire
... 8. truth	h) head of a country
... 9. President	i) feeling sad
... 10. always	j) by oneself
	k) unhappy
	l) a fact

Exercise 2 Answer the following questions.

1. What did the men cut down the trees for ?
2. What was the surprise for George ?
3. When did George receive the hatchet ?
4. What did his father teach him ?
5. Why was Mr. Washington sad ?
6. Did anybody see George cut down the cherry tree ?
7. Why did George cut down the cherry tree ?
8. What is the most precious thing in Mr. Washington's idea ?
9. What did George always remember ?
10. What did finally become ?

5. The teacher gives the students a topic for discussion in groups of three. Then the teacher comments their opinion.

- If you were Mr. Washington, would you act as he did ? Why or why not ?

Periods 7 - 8

Time : 100 minutes

Content : A shopping conversation and three shopping ads

Conversation :

Salesman : May I help you ?

Man : Yes, I'm looking for a sweater.

Salesman : What size ?

Man : A medium, I think.

Salesman : What color are you looking for ?

Man : Green. Dark green.

Salesman : Here's a nice one.

Man : Can I try it on ?

Salesman : Certainly. The dressing room is right over there.

.....

Salesman : How does it fit ?

Man : It's too tight. Do you have a large ?

Salesman : Yes, here you are.

Man : It's fine. How much is it ?

Salesman : \$ 60.

Man : \$ 60 ! Have you got anything cheaper ?

Department Store Ads

VALENTINE'S DAY SALE

MEN'S COTTON SWEATERS

All sizes \$1-\$20 (were \$30)

WOMEN'S SILK BLOUSES

All sizes, all colors

\$15 (were \$25)

MEN'S AND WOMEN'S

LEATHER SHOES

\$ 25

LEW'S

112 East 10th Street

OPEN MONDAY from 9 to 9

VALENTINE'S DAY SALE

BEAUTIFUL COTTON

SWEATERS FOR YOU

Sizes small, medium, large

NOW ONLY \$40 (were \$75)

ALL SILK BLOUSES

Red and black

ONLY \$35 (were \$75)

The Grandway

285 Park Avenue

OPEN MONDAY from 10 to 6

10 % SALE

SWEATERS FOR MEN

All sizes, special price

BLOUSES FOR WOMEN

All colors, all styles

LEATHER SHOES ; special price

SMARTER

4th floor, Freshy Department Store

Sukhumvit Rd. Bangkok

Mon.-Sat. from 9 - 7

- Objectives :
1. The students are able to answer the questions dealing with the conversation and the ads they have read.
 2. The students are able to tell the meanings of the vocabulary.
 3. The students are able to show their opinion about the conversation and the ads they have read.
 4. The students are able to match the ad with the conversation they have read.

- Teaching Aids :
1. Magazines
 2. Shop ads
 3. Word cards (sweater, medium, leather, fit, tight, look for, and try ...on)
 4. Pictures (clothes)
 5. A cassette

- Evaluation :
1. The teacher observes the students' activities.
 2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. The teacher states the behavioral objectives.
2. The teacher and the students talk about shopping to build up their attention,
 - Where do you go when you want to buy a shirt ?
 - What can you find in a department store ?
 - Why do most people like shopping in a department store ?
 and then explains the vocabulary and idioms by using word cards.

3. The students listen to the conversation, repeat after the cassette, and read aloud again.

4. The students read the conversation and the ads silently, and do three exercises dealing with the objectives.

Exercise 1 Which of these statements are true (T) and which are false (F).

1. The man wants to buy a sweater.
2. At first, he wants a large sweater.
3. There is a place for the man to try it on.
4. The first sweater is too small for him.
5. He likes the second sweater.
6. He thinks that it is too expensive.

Exercise 2 Match the meanings in column Y with the words in column X.

- X -

- Y -

1. sweater	A. suitable
2. medium	B. middle size
3. \$	C. material made by animal skins
4. leather	D. knitted jacket worn for warmth
5. fit	E. fastened
6. cheaper	F. dollar
7. tight	G. the offering of goods at low
8. floor	prices for a period

.... 9. store

H. shops

.... 10. sale

I. part on which one walks; lower
surface of a room

J. lower price

Exercise 3 Read the conversation and the ads, then answer the
following questions.

1. Will the man decide to buy the sixty-dollar sweater ? Why ?
2. Which store is the man buying the sweater ?
3. If you were the man's friend, which store would you suggest
him to go shopping ? Why ?

5. The students present their answer, then the teacher
gives them feedback with explanation.

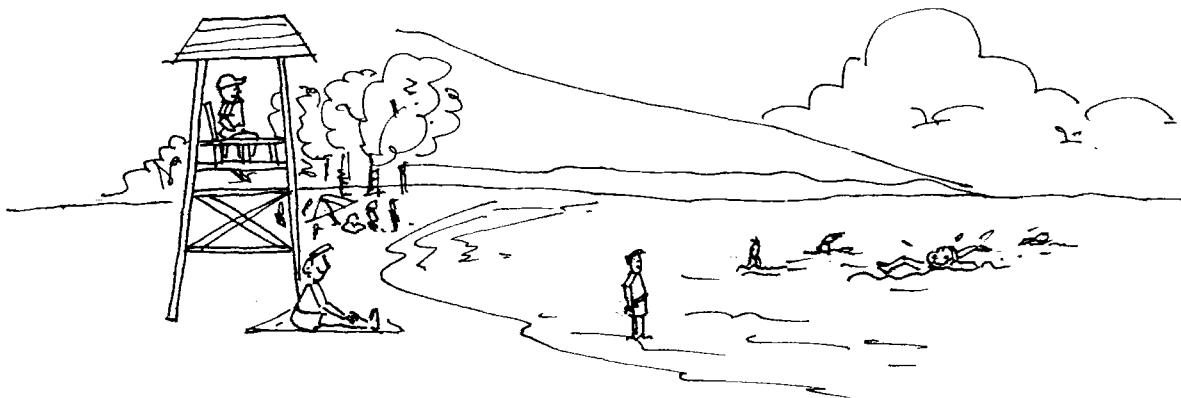
Periods 9 - 10

Time : 100 minutes

Content :

Swimming in Safety

What are the people in the picture doing ? They are swimming happily in the sea. They are having a lot of fun !

We can all get a lot of enjoyment and fun in the same way. We may not live near the sea but there is usually a public swimming pool. Many beaches and all public pools have life - guards to look after the swimmers. We can swim and bathe without any risk of drowning. But I am sorry to tell you that every year people drown. Why ? What can we do about it ? Here are some things you should do.

1. Learn to swim! This is the most important thing. Swimming is not difficult. The best place to learn is in a swimming pool where there are no waves. Learn to float first . If you lie in the water, you do not sink. You float! People sink when they become frightened and swallow water. If you keep calm, you will not sink.

2. Never go swimming alone. Go with some friends. If one gets into difficulty, the others can help him.

3. Always swim in the water that is shallow enough for you to stand up.

4. Do not stay in the water when you are tired. Accidents happen when you are tired.

5. Never swim when the red flag is flying on the beach. This means that it is dangerous to swim.

6. Do not swim after a big meal. People who swim when their stomachs are full of food often become ill.

7. Keep calm when you get into difficulty.

8. Decide the best way to help your friend when he gets into difficulty. If you cannot reach him, there are life-guards on the beach. They know how to save people. Fetch them quickly!

9. Always do what the life-guards say!

10. Keep out of the way when the life-guards are saving a drowning person. Do not crowd around to watch.

Objectives :

1. The students are able to answer the questions dealing with the passage they have read.
2. The students are able to use the vocabulary in new situations.
3. The students are able to find the main idea of the passage they have read.

Teaching Aids : 1. Word cards (happily, drown, float, sink, difficulty, deep, shallow, dangerous, safe and calm)

2. Grammar chart (Imperative Sentences)

Evaluation : 1. The teacher observes the students' activities.
2. The teacher checks the students' work.

Teaching Procedures :

1. The teacher explains the behavioral objectives to the students.

2. The teacher asks the students some questions to build up their attention,

- Who can swim?
- Where do you usually swim?
- What do you usually do while you are swimming?

and then explains the vocabulary and grammatical structure by using word cards and a chart.

3. The teacher reads the passage aloud, lets the students repeat, correct their pronunciation mistake, and lets them read the passage aloud altogether again.

4. The students read the passage silently and do a vocabulary exercise as well as a comprehension exercise.

Exercise 1 Fill in the blanks by using the given words.

deep	quickly	dangerous
important	difficult	tired

1. Learning to smoke is not important, but learning to swim is
2. Most children like to swim in shallow water, they do not like to swim in water.
3. Most people like safe games but some of them like games.
4. I think history is easy but English is
5. You will win the running race if you run, but you will lose if you run slowly.

Exercise 2 Answer the questions.

1. Where can we swim if we do not live near the sea ?
2. If everyone can float, why do people drown ?
3. Why should we take friends with us when we go swimming ?
4. What does the red flag tell us ?
5. Why shouldn't you swim after a big meal ?
6. What is the main idea of this passage ?
 - a) Where we should swim b) How to learn to swim
 - c) Swimming in safety is easy d) What help us swim happily
5. The teacher checks the students' answers with explanation.

Periods 11 - 12

Time : 100 minutes

Content : Money for Water

Mrs. Pranee was a fat woman. She had a small dog. She called him Dan because he was black. She always gave him a lot of food to eat every day. She never took him for long walks because she did not like long walks herself. The dog grew fatter and fatter every day.

One day Dan was ill. He could not eat anything at all. Mrs. Pranee thought that he was going to die. Her friend told her to take her dog to Dr. Manoon who was a veterinarian.

"Dan is very ill," said Mrs. Pranee. "He doesn't want to eat anything. I don't want him to die. Can you make him eat?"

Dr. Manoon looked at the fat dog. "Your dog looks very ill," he said. "But I'll try to make him better. Leave him here with me and come back in three days. He will be better then, or dead."

"Please do your best, Doctor," she said. "I'll be very happy if he is well again." Then she went home.

Dr. Manoon told his servant to put the dog into a kennel and give him only some cold water, but no food.

In three days Dan was not as fat as he was. Mrs. Pranee came at the right time.

"Oh, Doctor," she said. "How is Dam?"

"Dam? He is a little better than he was," said Dr. Manoon.

The dog was soon brought into the room, and Mrs. Prancee was surprised when she saw him. He looked very small and thin.

"Can he eat now?" she said.

"We can try," said Dr. Manoon. "He may be able to eat anything even bread."

"Bread?" she cried. "Dam will never eat bread."

"Let's try," said Dr. Manoon quietly.

The servant gave a piece of bread to the dog. He ate it as fast as he could and looked up for more.

"He's eating bread," cried Mrs. Prancee. "He has never done that before in his life. Thank you, Doctor."

"How much?" she asked.

"Two hundred baht," he said.

"Only two hundred baht! That is very cheap. You have saved Dam's life," she said.

- Objectives :
1. The students are able to complete the sentences dealing with the story they have read.
 2. The students are able to arrange the sentences into the correct order.

Teaching Aids : 1. Word cards (fatter, ill, die, better, veterinarian, servant, kennel, save, and life)

2. Grammar chart (Comparative Degree)

Evaluation : The teacher checks the students' exercises.

Teaching Procedures :

1. The teacher states the behavioral objectives.

2. The teacher and the students talk about the passage they are going to read to build up their attention,

- Who has a pet ?
- What kind of pet have you got ?
- What is its name ?
- Has it ever been sick ?

then explains the vocabulary and grammatical structure.

3. The teacher reads the passage aloud, lets the students repeat, corrects their pronunciation mistake, and tells them to read the passage aloud altogether again.

4. The students do exercise 1 individually, and two more exercises in groups of four.

Exercise 1 Show that you understand the story by choosing the correct word or phrase which best completes each statement.

1. Mrs. Prance's dog was called Dan because

- a) he was a small dog b) he was a black dog
- c) he ate a lot of food d) Mrs. Prance was a fat woman

2. The dog grew fatter and fatter every day because
 - a) Mrs. Pranee was a fat woman
 - b) he ate a lot of food
 - c) he never had long walks
 - d) he ate a lot of food and never had long walks
3. Mrs. Pranee took Dan to Dr. Lanoon because
 - a) he was a veterinarian
 - b) he would do his best
 - c) her friend told her to do so
 - d) Dr. Lanoon's servant gave Dan only cold water
4. In three days, Dan was
 - a) fatter
 - b) thinner
 - c) ill
 - d) dead
5. Mrs. Pranee was surprised when she saw
 - a) Dr. Lanoon in three days
 - b) her dog eat very fast
 - c) her dog very ill
 - d) her dog eat bread
6. The dog ate bread because
 - a) he liked it
 - b) he saw Mrs. Pranee
 - c) he had never eaten it
 - d) he was very hungry before in his life

Exercise 2 : Arrange these statements into the right order.

- A. It ate a lot and grew fatter and fatter.
- B. He put the dog into the kennel and gave him only some cold water.

- C. Mrs. Pranee had a small black dog.
- D. It became sick.
- E. Mrs. Pranee came to bring her dog back.
- F. Her dog looked thinner and smaller, and ate even bread.
- G. She took it to a vet.
- H. She was very glad and gave the vet 200 baht.

1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6..... 7..... 8.....

Exercise 3 Discuss this topic in groups of four, then present your idea.

"Will her dog become sick again? Why? And what will she do?"

- 5. The teacher and the students talk about the answers of the first and the second exercises.

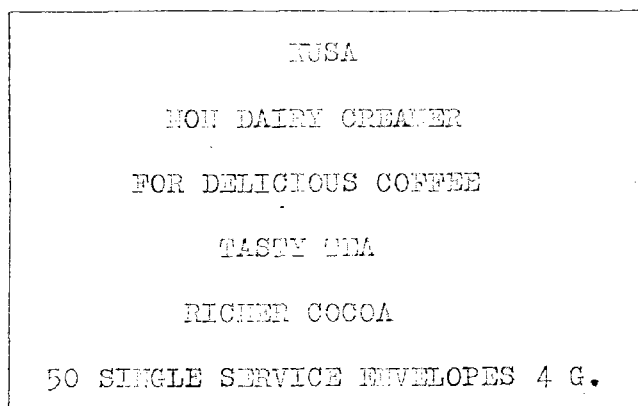
ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบสังเกตพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ

Reading Comprehension Test

H. 2 : 80 Minutes

Direction : Read each passage carefully and choose the best alternative for each item by marking ● under the letter a, b, c, or d in your answer sheet.

1. The brand of this label is
 - a. KUSA
 - b. NON DAIRY
 - c. CREAMER
 - d. COFFEE
2. According to the label, this cream can make coffee taste
 - a. hot
 - b. good
 - c. salty
 - d. bad
3. How much does each envelope of cream weigh ?
 - a. 50 grams
 - b. 46 grams
 - c. 54 grams
 - d. 4 grams

For SALE

2 b/r, condo, 80 sq.m.,
furnished, 3 tels.

Siam Painthouse,
Sukhumvit Soi 8

฿ 3.3 M.

4. A person who wants toshould read this ad carefully.
 - a. go shopping
 - b. sell a condominium
 - c. go abroad
 - d. buy a condominium
5. 80 sq.m. is the of this condominium.
 - a. height
 - b. weight
 - c. price
 - d. size
6. According to the ad, which is true ?
 - a. The owner of this condominium wants to sell it.
 - b. There are two telephones in this condominium.
 - c. There is no furniture in this condominium.
 - d. This condominium is opposite to Siam Painthouse.

BUCLER'S DEPARTMENT STORE DIRECTORY			
DEPARTMENT	FLOOR	DEPARTMENT	FLOOR
Book	1	Records	1
Children's Clothes	2	Restaurant	Basement
Candy	1	Shoes	
Cosmetics	1	Men's	4
Dishes	Basement	Women's	3
Furniture	6	Children's	2
Men's Clothes	4	Toys	2
Jewelry	1	Women's Clothes	3

7. What is the name of this department store ?
 - a. Directory
 - b. Store
 - c. Floor
 - d. Butler's
8. Which department is not on the second floor ?
 - a. Furniture
 - b. Children's Clothes
 - c. Children's Shoes
 - d. Toys
9. If you want to buy a necktie for your father, which department will you go to ?
 - a. Furniture
 - b. Jewelry
 - c. Men's Clothes
 - d. Restaurant
10. What can you buy from "Records" ?
 - a. Cassettes
 - b. Sweaters
 - c. Face powder
 - d. Crying dolls

11. If you want to buy a magazine, an eyebrow pencil, and a necklace, you must go to the floor.

a. first	b. second
c. third	d. fourth

Dear John,

My new flat is nice. It has 4 rooms. There is a central heating and a large window. I haven't got enough furniture yet. The flat is on the ground floor. It is near the shops.

Come and visit me. I can show you the town while you are here. We can also go into the country.

Please write soon.

Love,

Pam

12. This informal letter is to

a. Pam's parents	b. John
c. Pam	d. John's friend

13. Pam her new flat.

a. likes	b. does not like
c. sells	d. is going to sell

14. What does Pam want to have more in her new flat ?

a. Ground	b. Central heating
c. A large window	d. Furniture

15. Why does Pam write this letter to him ?
- a. To sell her new flat. b. To invite him to visit her.
 - c. To clean her flat. c. To tell him to go to the shops.
16. According to the letter, which is not true ?
- a. Pam lives in her flat.
 - b. Pam thinks that her flat is nice.
 - c. Pam's flat is on the ground floor.
 - d. Pam is going to visit John.

My television is an important piece of furniture. I can't get out of house very often, but my TV brings the whole world to me. From the evening news I learn about reality in the outside world. I like game shows and travel programs, too. And I love comedies; I think it's important to be able to laugh.

17. The writer thinks that a television is
- a. useful b. useless
 - c. dangerous d. boring
18. The words "comedies" means
- a. sad movies b. horror movies
 - c. funny plays d. serious stories
19. According to the passage, which is not true ?
- a. A television is important furniture.
 - b. The writer knows reality in outside world by watching TV.
 - c. The writer does not like watching TV.
 - d. A television can make him laugh.

Dear Laura,

It's a good idea to bring a small gift when you go to a dinner party. Flowers are always nice, or you might bring a bottle of wine if you know that the family drinks it.

You should arrive on time or five to ten minutes late. Don't get there early. If you are going to be more than fifteen minutes late, you should call and tell them.

If you're confused about choosing the correct fork, knife, or spoon, just watch the other guests, and follow them, and don't be shy about asking the person next to you; it's better than to be silently uncomfortable.

If you like the food, say so. It's also a good idea to send a card or thank-you note the day after.

Kitty

20. When you go to a dinner party, you should
a. always bring a bottle of wine	b. bring a gift
c. be silent	d. get there early
21. If the party begins at 6.30 p.m., you should arrive at
a. 6. 10	b. 6. 20
c. 6. 35	d. 6. 45

22. What should you do when you are confused about using the forks or spoons ?
- a. Watch other people. b. Follow other people.
c. Ask other people. d. All are correct.
23. The word "them" refers to
- a. the guests b. yourself
c. the host d. Kitty
24. What can you do when you want to thank the host ?
- a. Send a flower to him. b. Bring a bottle of wine.
c. Ask the person next d. Send a note to thank him:
to you.

Lincoln had a strong desire to get into politics. He became the 16th President of the U.S. in 1861. During Civil War, he guided the nation until the war was over. The states were united again and the nation was saved.

On the evening of April 14th 1865, Lincoln and his wife were at Ford's Theater in Washington. Shortly after 10 p.m., he was shot. He was injured and died later.

25. The passage is mainly about
- a. politics b. Lincoln
c. The U.S.A. d. the war
26. How many presidents were there before Lincoln ?
- a. Eleven b. Twelve
c. Fifteen d. Sixteen

27. What happened on the fourteenth of April 1865 ?
- a. Lincoln was killed.
 - b. Lincoln got into politics.
 - c. Civil War begin.
 - d. Lincoln guided the nation in the war.
28. "He was injured" means he was
- a. guided
 - b. saved
 - c. married
 - d. seriously hurt

When Billy was very small, he loved pictures. His mother often drew some pictures for him on old pieces of paper. She was very bad at drawing, but Billy enjoyed her pictures and always wanted more.

Then, when he was a little older, Billy's mother gave him some pencils and a drawing book, and he began drawing pictures too, but they were never good.

When Billy was five years old, his mother gave him a small blackboard, some pieces of chalk and a duster. He liked those very much. One day he was trying to draw a picture of his father on the blackboard. But when he looked at his picture, he was not happy.

"Well," he said at last to his mother, "I'll put a tail on it and make it a monkey."

29. What did Billy's mother often do when he was very small ?
- a. She loved pictures.
 - b. She drew some pictures for him.
 - c. She drew pictures very well.
 - d. She gave him a blackboard.
30. What did Billy's mother give him when he was a little older ?
- a. A piece of paper.
 - b. A tail.
 - c. A drawing book.
 - d. His father's picture.
31. The word "they" refers to
- a. Billy
 - b. his mother
 - c. the pictures
 - d. Billy and his mother
32. What did Billy want to draw when his mother gave him a blackboard ?
- a. A picture of his father.
 - b. A monkey.
 - c. A duster.
 - d. A picture of his mother.
33. Why did he want to put a tail on his picture and make it a monkey ?
- a. Because his mother did not like it.
 - b. Because it was his picture.
 - c. Because his father told him to put a tail on it.
 - d. Because his picture did not look like his father.

Welcome to Mario's where you'll find the best Italian food in town ! Mario's is a tiny place and at lunchtime you'll often have to wait for a table. But on a warm, sunny day you can sit outside on the terrace and enjoy delicious sea food and pizzas with a glass of cool white wine. However, the waiters are friendly and helpful.

34. Mario's is the name of a

- a. restaurant
- b. supermarket
- c. drugstore
- d. theater

35. When can we sit outside on the terrace to have lunch ?

- a. On sunny day.
- b. In the evening.
- c. In the rain.
- d. All day and night.

George is a young man. He does not have a wife, but he has a very big dog and he has a very small car too. He likes playing tennis. Last Monday he played tennis for an hour at his club, and then he ran out and jumped into a car. His dog came after him, but it did not jump into the same car; it jumped into the next one.

"Come here, silly dog !" George shouted at it but the dog stayed in the other car.

George put his key into the lock of the car, but the key did not turn. Then he looked at the car again. It was not his ! He was in the wrong car ! And the dog was in the right one ! "He's sitting and laughing at me !" George said angrily. But then he smiled and got into the car with the dog.

36. What did George do when he finished playing tennis ?
- a. He played tennis. b. He ran after his dog.
- c. He jumped into a car. d. He walked slowly.
37. And what did his dog do ?
- a. It played tennis. b. It jumped into the other car.
- c. It stayed at his club. d. It said to George.
38. Why did the key not turn in the lock of the car ?
- a. The key was too old. b. The lock was broken.
- c. George did not use d. The car was not his.
- his key.
39. The word "He" refers to
- a. George b. George's dog
- c. George's club d. George's friend
40. According to the passage, George's dog was
- a. clever b. silly
- c. stupid d. forgetful

ภาคผนวก ค

- การร่างค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- การร่างคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- การร่างความถี่ของพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อสอบ	p	r	ข้อสอบ	p	r
1	.70	.30	21	.33	.22
2	.72	.41	22	.37	.30
3	.76	.26	23	.46	.48
4	.54	.56	24	.43	.56
5	.61	.33	25	.67	.30
6	.50	.56	26	.52	.37
7	.65	.56	27	.44	.52
8	.48	.30	28	.41	.37
9	.65	.48	29	.57	.41
10	.59	.37	30	.52	.37
11	.57	.33	31	.43	.26
12	.56	.59	32	.52	.67
13	.61	.48	33	.56	.52
14	.57	.70	34	.69	.48
15	.61	.48	35	.74	.44
16	.63	.52	36	.59	.52
17	.46	.63	37	.70	.44
18	.43	.48	38	.50	.78
19	.54	.56	39	.59	.52
20	.67	.37	40	.52	.52

ตาราง 6 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อน
การทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	24	32	8	23	12	11	-1
2	36	37	1	24	9	16	7
3	20	28	8	25	17	22	5
4	22	32	10	26	24	30	6
5	26	33	7	27	15	27	12
6	18	19	1	28	26	34	8
7	11	23	12	29	25	23	-2
8	15	21	6	30	20	20	0
9	10	9	-1	31	21	25	4
10	15	22	7	32	18	25	7
11	19	18	-1	33	16	28	12
12	21	23	2	34	15	19	4
13	34	39	5	35	29	33	4
14	27	24	-3	36	18	24	6
15	9	10	1	37	22	27	5
16	21	34	13	38	31	37	6
17	10	20	10	39	23	30	7
18	13	21	8	40	23	32	9
19	12	16	4	41	24	30	6
20	15	15	0	42	16	20	4
21	18	21	3	43	12	16	4
22	22	26	4				

ตาราง 7 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อน
การทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1	21	16	-5	23	23	19	-4
2	18	22	4	24	15	22	7
3	18	24	6	25	18	19	1
4	33	32	-1	26	18	18	0
5	17	27	10	27	12	14	2
6	16	19	3	28	20	20	0
7	15	18	3	29	35	38	3
8	21	21	0	30	13	16	3
9	20	24	4	31	15	14	-1
10	20	17	-3	32	16	24	8
11	25	32	7	33	17	21	4
12	22	25	3	34	12	16	4
13	14	16	2	35	23	31	8
14	23	31	8	36	16	24	8
15	21	27	6	37	16	15	-1
16	38	39	1	38	10	20	10
17	17	23	6	39	28	28	0
18	16	17	1	40	20	24	4
19	37	38	1	41	31	31	0
20	21	28	7	42	20	24	4
21	18	21	3	43	34	34	0
22	10	14	4				

ตาราง 8 แสดงความถี่ของพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

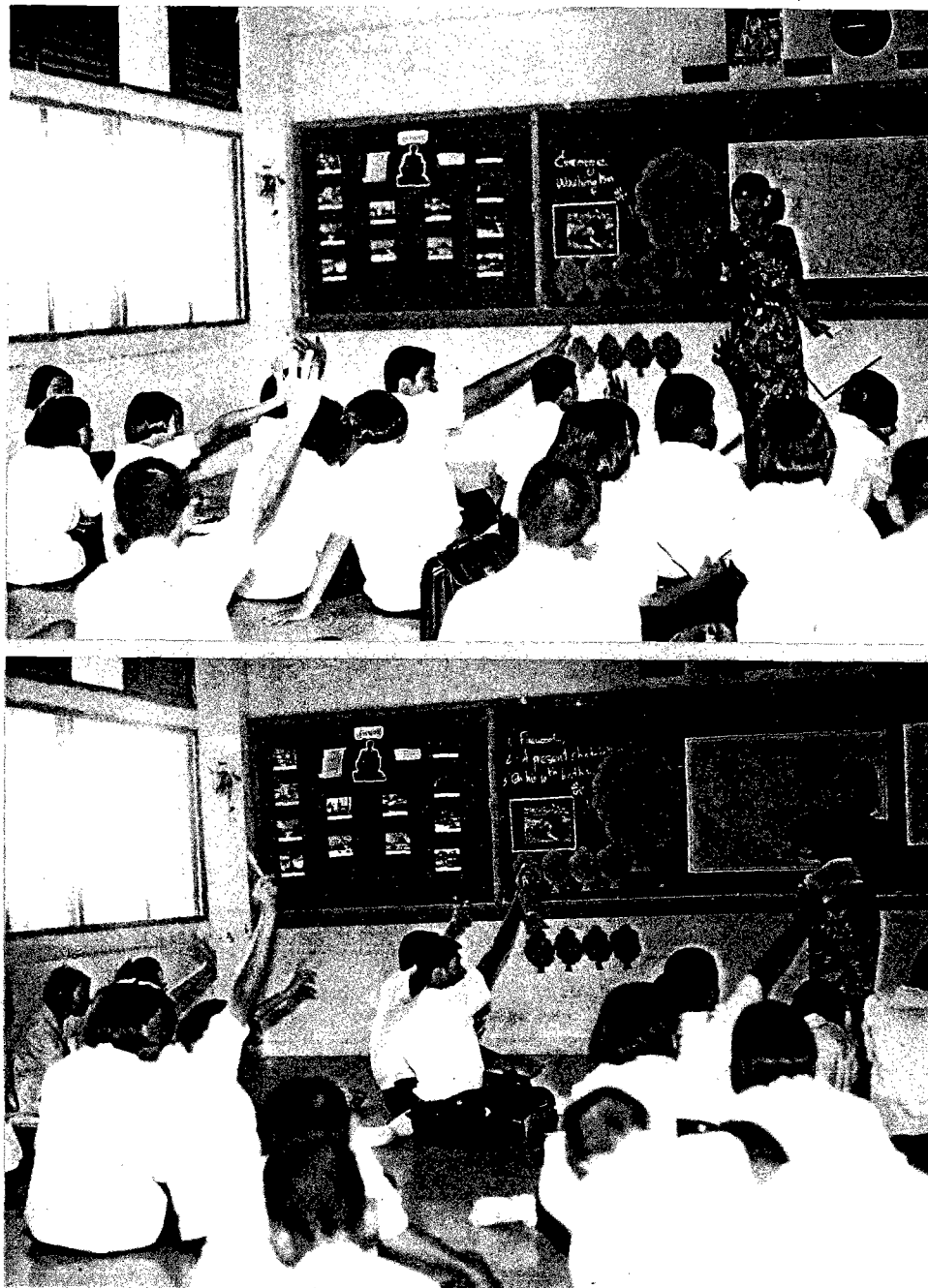
พฤติกรรม	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1. นักเรียนตั้งใจฟังคำสั่ง ของครู		328	313
2. นักเรียนยกมือตอบคำถาม ของครู		83	16
3. นักเรียนทำกิจกรรมที่ได้รับ มอบหมายทันทีที่ครูสั่ง		325	315
4. นักเรียนส่งการบ้านครบ และทันตามกำหนด		125	124
รวม		861	768

ภาคผนวก ง

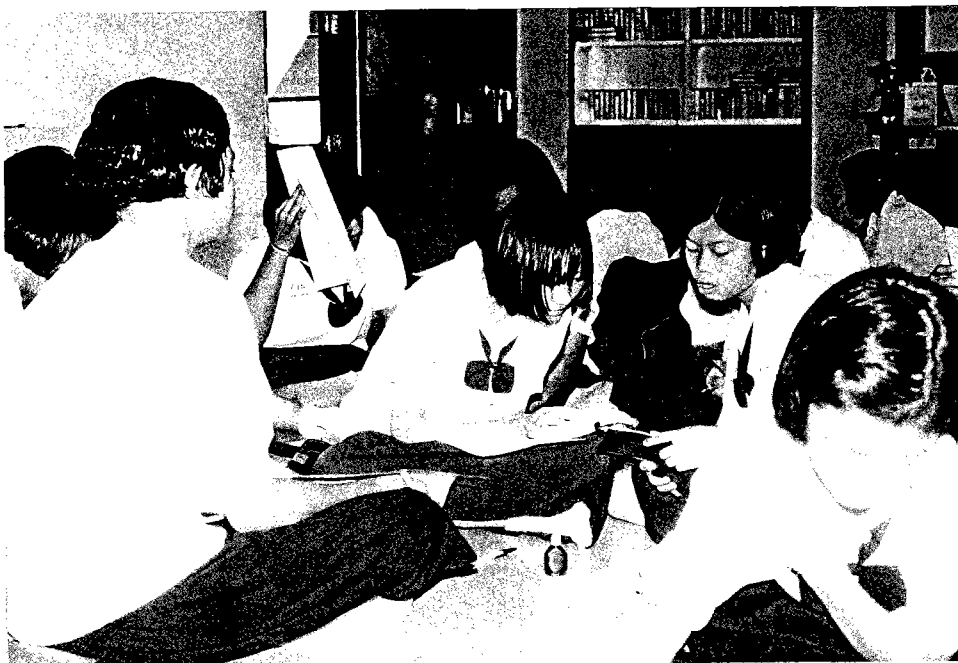
ภาพแสดงบรรยากาศของการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้การสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

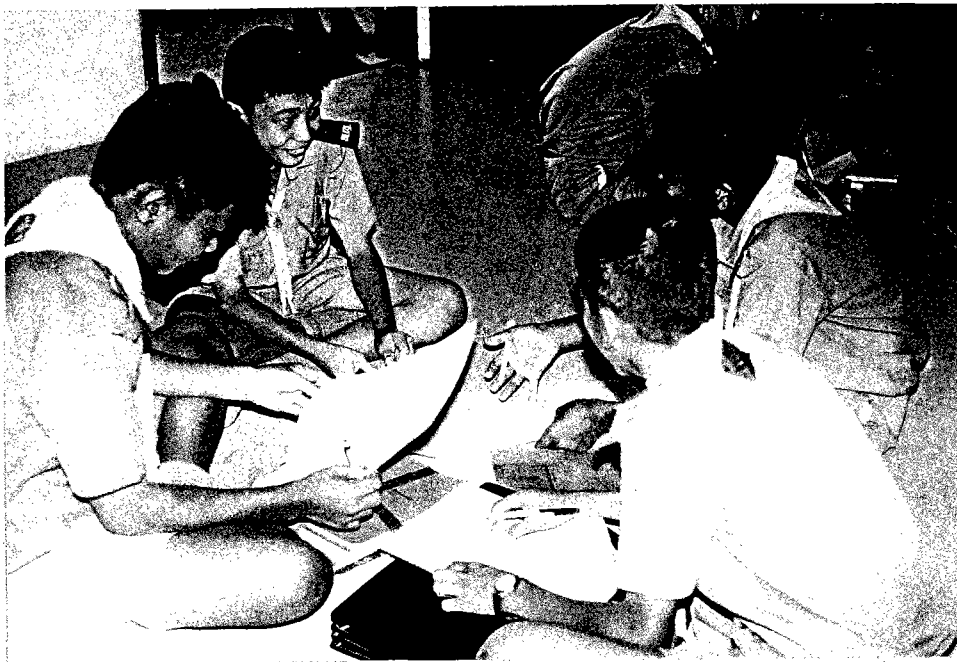
ภาพแสดงบรรยากาศของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

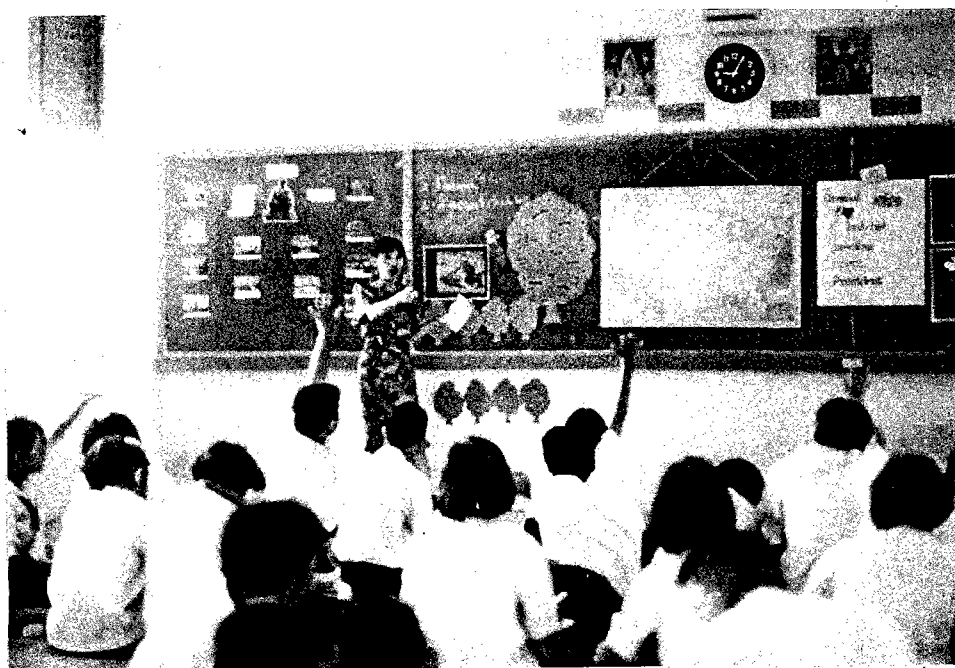
นักเรียนยกมือตอบคำถามในช่วงการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังจะเรียน

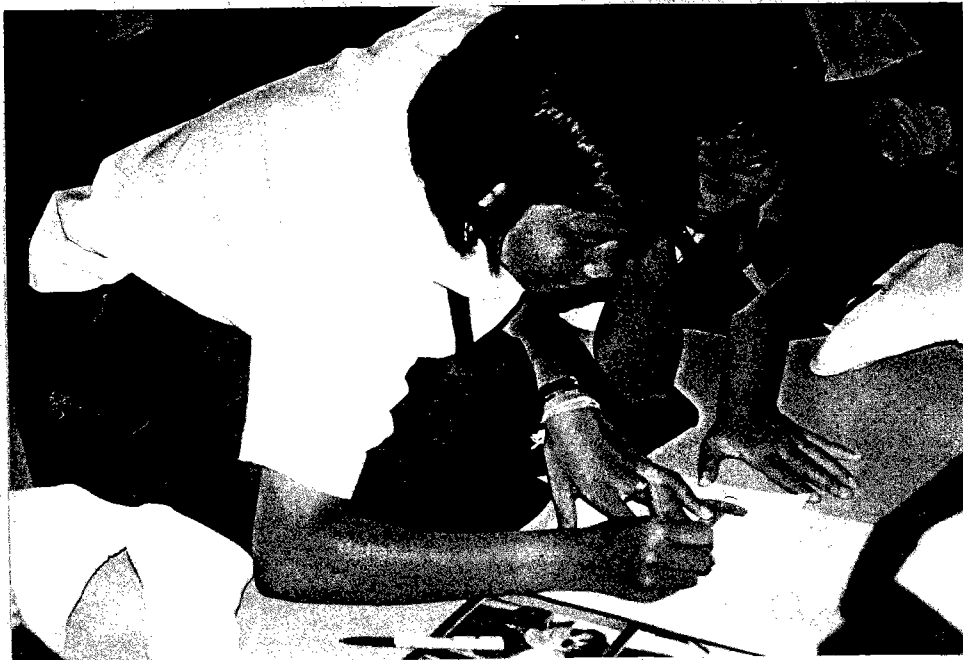
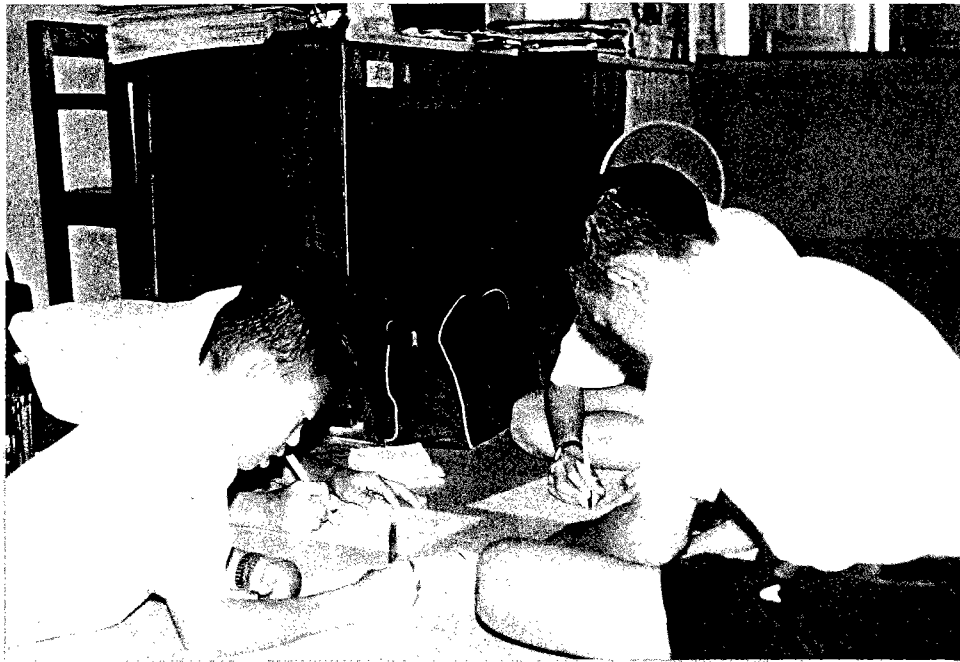
นักเรียนร่วมกันอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับความหมายของเนื้อเรื่อง คำศัพท์ และสำนวน
หลังจากฟังครูอ่านบทอ่านแล้ว

นักเรียนช่วยเหลือกันในการทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ครูเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

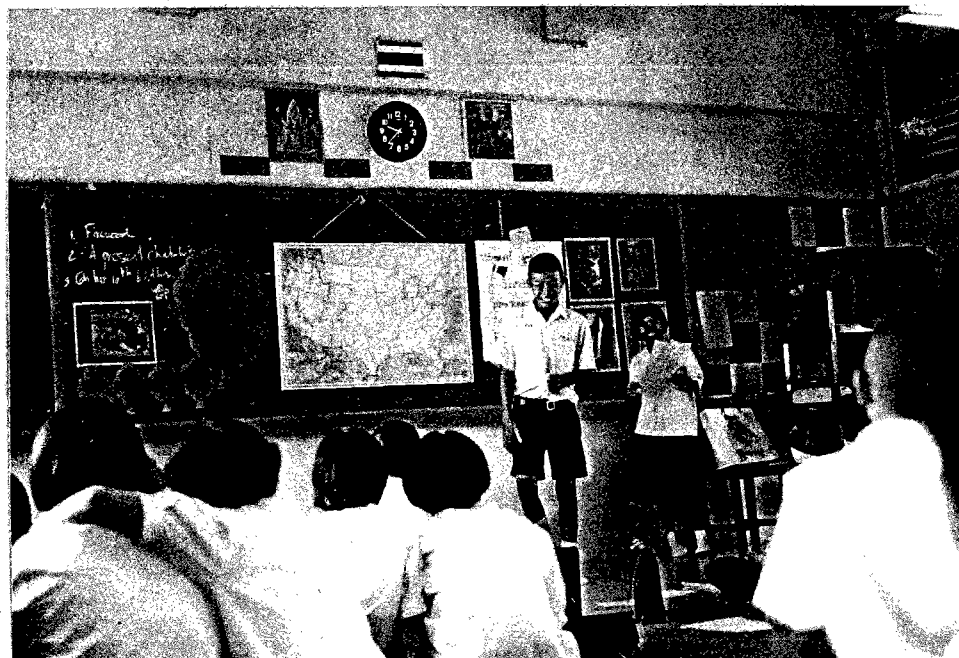
นักเรียนทำกิจกรรมคู่เพื่อเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาหลังจากฟังบรรยายจากครู

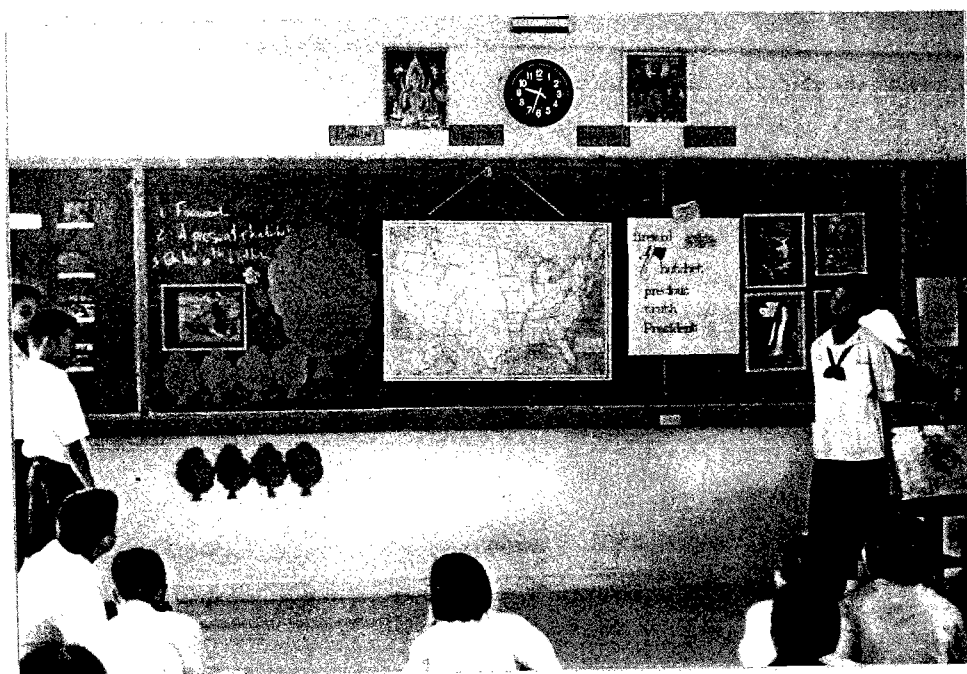
นักเรียนทำสมาธิเพื่อช่วยในการเสริมความจำ และฟังเนื้อเรื่องจากครูอีกครั้งหนึ่ง
พร้อมกับจินตนาการตามเนื้อเรื่อง

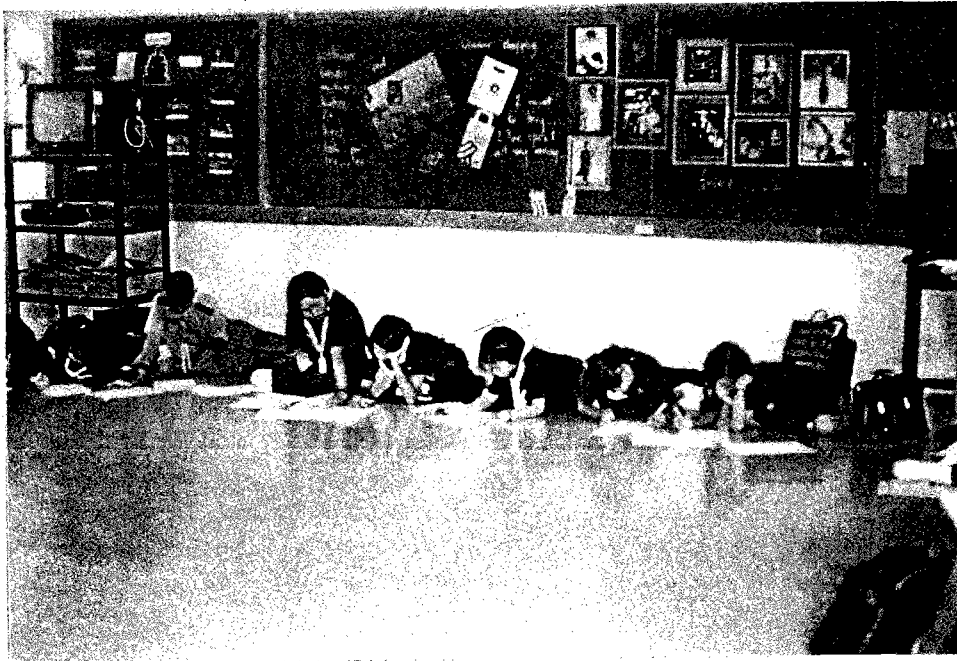
นักเรียนฟังเพลงบรรเลงเบา ๆ เปลี่ยนอิริยาบถ และออกกำลังกาย

นักเรียนผ่อนคลายความเครียดทางร่างกายและจิตใจ โดยการเล่นเกมส์ และแสดงบทบาทสมมุติ
ตามเนื้อเรื่องบางตอน โดยใช้คำศัพท์และสำนวนจากเนื้อเรื่องที่เรียน

นักเรียนอภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน และเสนอผลงานตามความคิดของกลุ่ม

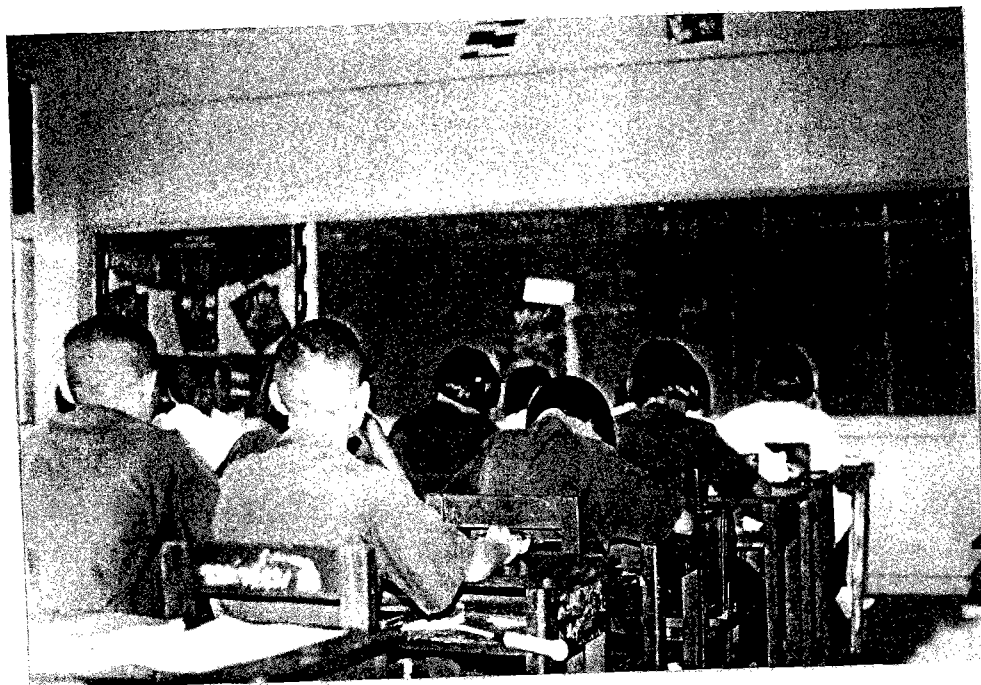

นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล

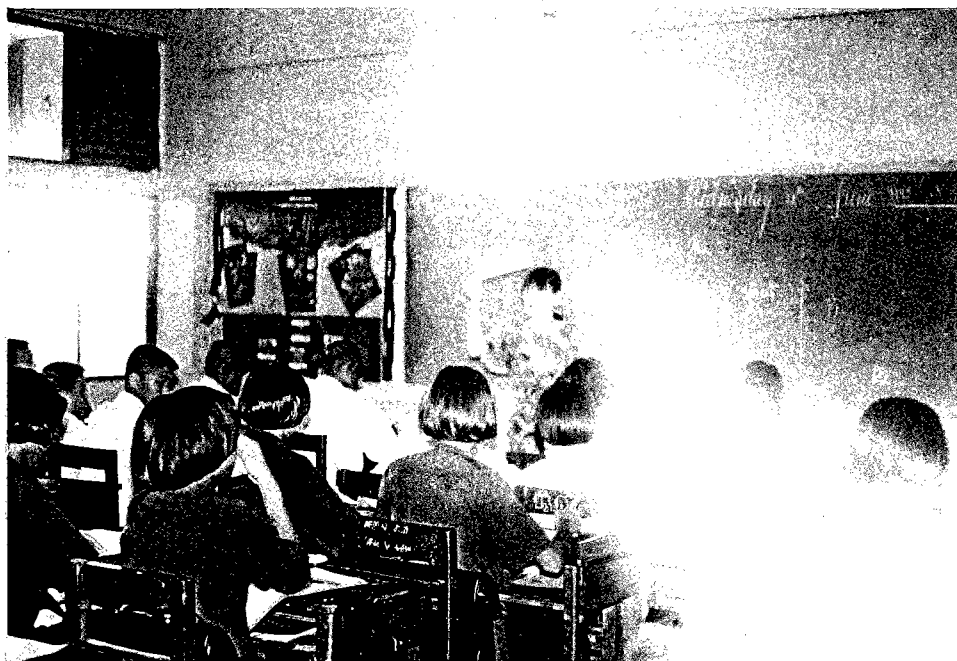
ภาพแสดงบรรยากาศของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม

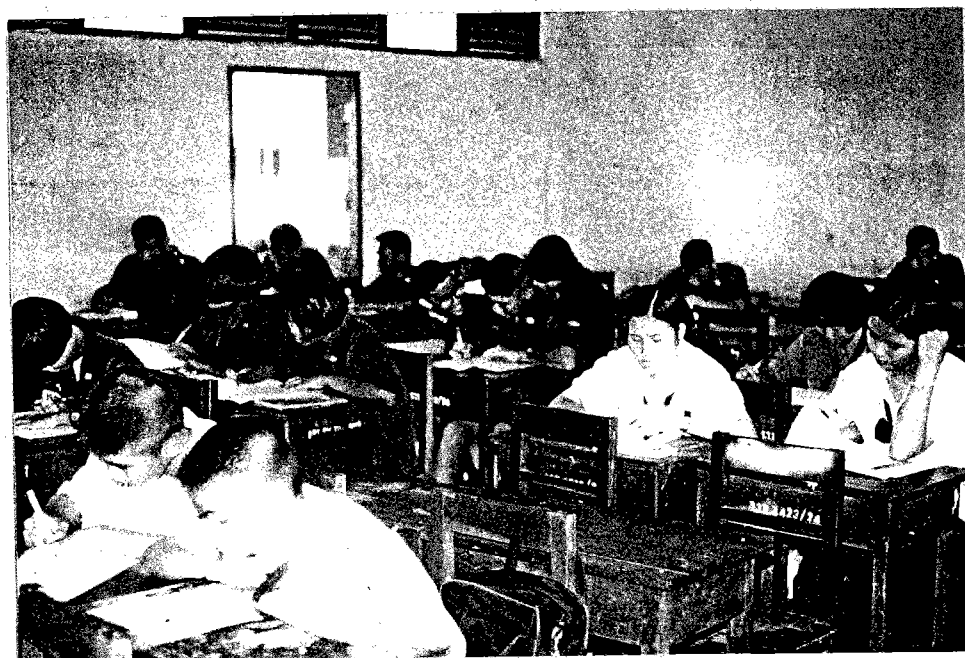
ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

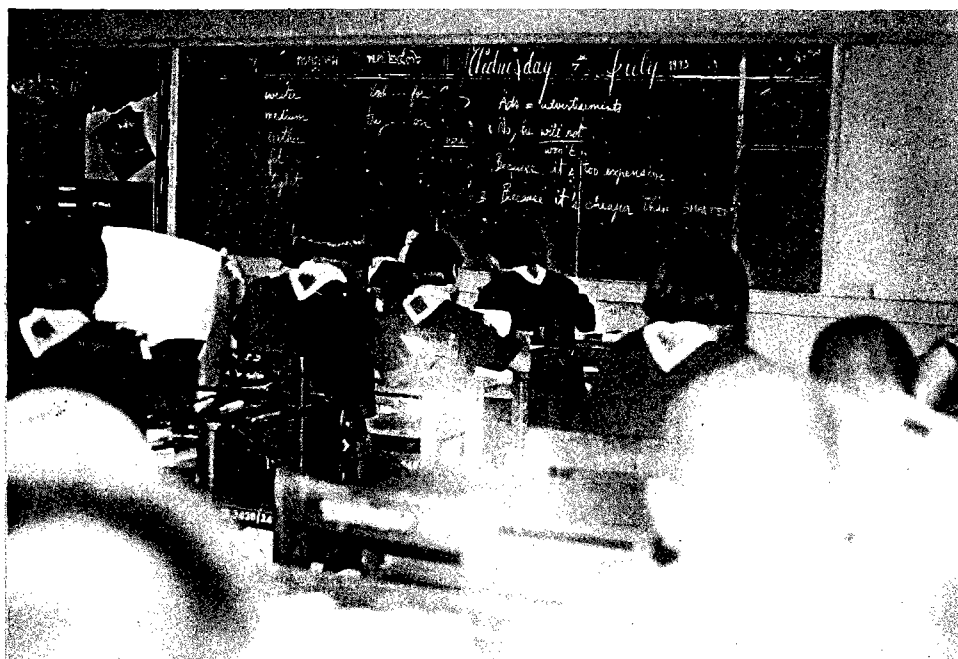
ครูสอนศัพท์และสำนวนโดยใช้บัตรคำ

นักเรียนฟังครูอ่านออกเสียง และออกเสียงตามครู

นักเรียนทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมตามจุดประสงค์

ครูเฉลยแบบฝึกหัด

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอัญชลี ชื่อสกุล จิตกโสภา
เกิดวันที่	6 เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช 2508
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 38/25 หมู่บ้านเมืองแก้ว ตำบลบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2521	จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียน เซนต์แอนโทนี อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2526	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียน เบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2530	ได้รับการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.ม. เกียรตินิยม อันดับ 2) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทเทคโนโลยีทางการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
พ.ศ. 2536	ได้รับการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริม
เนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

อัญชลี จิตต์ไสภา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กันยายน 2536

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจ
เรียนภาษาอังกฤษ และศึกษาพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้มา
โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 43 คน และกลุ่มควบคุม 43 คน ดำเนินการ
ทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest
Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และกลุ่มควบคุม
ได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการเรียนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหา
เดียวกัน

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจใน
การอ่านภาษาอังกฤษ รวมทั้งมีการบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ตลอด
ทั้งคาบเรียน จำนวนทั้งสิ้น 6 คาบ แล้วนำคะแนน และความถี่ของพฤติกรรมตั้งใจเรียนที่ได้
มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ t-test ชนิด difference score ชนิด test of dependent
 χ^2 ชนิด Test of Goodness of Fit

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มี
การเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มี
การเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม และการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. พฤติกรรมตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชี้แนะที่มี
การเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรม กับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA II STUDENTS' READING COMPREHENSION
AND ATTENTIVE BEHAVIOR IN LEARNING ENGLISH THROUGH
THE SUGGESTOPEDIA METHOD WITH SUPPLEMENTARY
CULTURAL CONTENT AND THROUGH METHODS
IN THE TEACHER' S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

ANCHALEE JITSOPA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

September 1993

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa II students' reading comprehension and attentive behavior as well as to study their development of reading comprehension through the Suggestopedia Method with Supplementary Cultural Content and through Methods in the Teacher's Manual.

The sample used in this study was 86 Mathayom Suksa II students in the first semester of the 1993 academic year of Ratchawinit Bangkaew School, Bangphli, Samutprakarn. They were selected by using cluster random sampling and divided into the experimental and control groups, with 43 students in each. The randomized control group pretest - posttest design was used in the experiment. The experimental group was taught through Suggestopedia Method with Supplementary Cultural Content; whereas the control group was taught through Methods in the Teacher's Manual. Each group was taught with the same content for twelve 50 minutes' periods of teaching.

The reading comprehension test and attentive behavior observation form by the researcher were used in the study. The t-test difference score, t-test of dependent, and χ^2 Test of Goodness of Fit were used for statistical data analysis.

The findings revealed that

1. The English reading comprehension between the experimental and control group was significantly different at the .01 level.
2. The English reading comprehension of both the experimental and control groups before and after the experiment was significantly

2. The English reading comprehension of both the experimental and control groups before and after the experiment were significantly different at the .001 level.

3. The attentive behavior between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.